

Fá-magyarázat a kanadai *Fá*-konferencián

Li Hongzhi, 1999. május 23-án, Torontóban

Üdvözöllek benneteket mind! Az idő talán picikét szűkös; némelyek talán éppen most ettek, némelyek még nem jöttek vissza a terembe. Hallottam, hogy némely tanulók már délután 4 óra körül el fognak menni, ezért egy kicsit korábban kezdjük el a konferenciát.

Nálunk szemmel láthatóan létrejött egy szokás. Minden alkalommal, amikor a konferencia véget ér, a Mestert arra kéri, hogy kérdéseket válaszoljon meg számotokra. Ma előre megmondom nektek: Lehet, hogy gyakran és különböző területeken rendeznek ilyen konferenciákat, és lehetetlen, hogy minden konferenciára elmenjek. Ezt előre megmondom nektek. Ha néha arra kértek, hogy jöjjelek el, talán nem tudok eljönni. Mert a *Fát* már átadták nektek. Ami azokat a kérdéseket illeti, amelyeket meg fogok válaszolni nektek – ameddig művelitek magatokat, valójában ti saját magatok tisztába jöhettek ezekkel. Mindazonáltal azok, akik kérdéseket tesznek fel, normális módon új tanulók vagy olyanok, akik a vizsgákon való átjutásnál mindig leragadnak egy szinten. A legtöbbeknél ez így van. Úgy gondolom, ameddig te a szíveddel műveled magad, minden problémát meg lehet oldani. Mindent, amit egy bizonyos időközön belül nem tudsz felismerni, később felismerheted. Ma együtt rendezzük meg ezt a konferenciát. Minden ilyen konferenciát saját kezdeményezésből szerveznek a tanulók. Mert a művelésnél a saját művelésedről van szó. Sohasem avatkozok bele ilyen formásokba. Mindenekelőtt azért mondom nektek, hogy a *Fát* kellene mesterként szemlélnetek, mivel sok tanuló nem láthat engem, és ennek ellenére nekem viselnem kell a felelősséget vele szemben. Ha többet olvassátok a könyvet, többet tanuljátok a *Fát*, minden problémát meg lehet oldani. (taps) De mivel már eljöttem ide, ennek ellenére meg fogom válaszolni a kérdéseiteket.

Először is egy követelményt állítok fel: Némelyek az itt jelenlevők közül új tanulók, akik első alkalommal vesznek részt egy *Fá*-konferencián. Így talán nagyon sok feltenni való kérdésed van. Valójában a kérdéseidre minden válasz benne van a könyvben. Nem egyszerű, hogy a tanulók megrendezzenek egy *Fá*-konferenciát, és hogy találkozzak a tanulókkal; az idő is szűkös. A kérdések, amelyeket felteszel, biztosan egy kezdő és felszínese. Némely kérdéseknél az is látható, hogy te még semmit sem értesz a *Fá* *Dáfá*ból. Ezt mind megoldhatod a könyv olvasásán keresztül. Mivel az idő viszonylag értékes, itt csak azokat a kérdéseket válaszolhatom meg nektek, amelyekbe a művelésnél ütköztök. Még egy dolog ehhez: Léteznek még olyanok, akik valamivel többet érdeklődnek a hétköznapi emberek társadalmáról. Ők talán a hétköznapi emberek társadalmáról vagy más területekről fognak néhány kérdést feltenni. Úgy gondolom, nekik nem kellene ilyen kérdéseket feltenniük. Mert én egyáltalán nem törődöm a hétköznapi emberek társadalmával. Azt is világosan láttátok, hogy én most csak a művelőkkel szemben viselem a felelősséget, és a művelésen kívül semmivel sem törődöm. Nem is fogok ilyen kérdéseket megválaszolni neked. Jó, most kezdjük el a kérdések megválaszolását.

Tanítvány: *Némely tanulók nehézségekbe ütköztek, és hosszabb idő óta nem tudják legyűrni ezeket. Másoknak kellene ezt felmutatniuk nekik, vagy saját maguknak kellene megpróbálniuk, hogy felismerjék ezt a *Fá*-tanuláson keresztül?*

Mester: Ha látjátok az okot, hogy miért nem tud tovább jutni, akkor miért nem mutatjátok fel neki azt? Jó szándékkal mondjátok meg ezt neki; ez nem probléma. Netalán félsz, hogy felmérgeled? Akkor nem éppen az ő magatartásán keresztül tudod művelni magad? Még ha nem is értheti meg a szavaidat, az nem tesz semmit. Nekünk talán nem kellene elengednünk a hétköznapi emberek érzéseit? Ha te problémákat látsz, ezt feltétlenül meg kellene mondanod neki. Némelyek leragadnak egy szinten, és egyszerűen nem tudnak felfelé jutni. Minél kevésbé juthatnak felfelé, annál kevésbé olvassák a könyvet, és annál kevésbé akarnak folyamatosan előrejutni. Így ez a vizsga és ez a nehézség egyre nagyobbá válik, és ő egyre inkább ingadozásba fog jutni, úgyhogy a végén már nem tudja művelni magát. Ez a probléma az elejétől fogva a végéig létezik. A művelés nagyon komoly dolog; egy picikét sem szabad hanyagul kezelni. Ha nem tudod elérni azt a mércét, semmiképpen sem szabad arra a szintre jutnod. Egy teljesen normál hétköznapi ember el akarja érni a beteljesülést, és

olyan szentségessé válni, mint egy megvilágosult. Hogyan mehetne viszont ez, ha te nem érted meg ezt a dolgot tiszta fejjel, és nem fektetsz olyan nagy hangsúlyt rá?

Tanítvány: A Hong Yinben¹ sok csodaszép illusztráció létezik. A könyvben az áll, hogy a buddha teste körüli körök a buddha-pozíciót jelképezik. Mit jelképeznek akkor a buddha feje körüli körök? Miért nem csak egy kör létezik a buddha feje és teste körül?

Mester: Azokat a buddha-alakokat, amelyeket a templomban vagy az ősi időkben származó falfestményeken láttok, normális módon hétköznapi emberek rajzolták. Mégis némely képek valóban nagyon valóságosak. Valóban úgy van, hogy ők nagyjában és egészében véve a buddhák és istenségek alakjait ábrázolták. Miért van ez így? Tudjátok, hogy a mai társadalomban a legtöbb ember a modern gondolatok és ideológiák befolyásai miatt nem hisznek azokban a dolgokban, amelyeket a tudomány még nem vizsgált ki. Így az emberek egy olyan állapotba jutnak, amelyikbe saját maguk zárták be magukat, úgyhogy azt az igazat, amit a tudomány nem tud felismerni, egyre kevésbé láthatják. De nincs feltétlenül úgy, hogy az ilyen rendkívüli jelenségek nem mutatkoznak meg, és nem kerülnek napvilágra. De ha megmutatkoznak és napvilágra kerülnek, az emberek megmagyarázhatatlan jelenségeknek és természeti jelenségeknek tartják ezeket. Vagy nem tudják megmagyarázni ezeket, és így egyszerűen hagyják lenni ezeket, és nem mernek érintkezésbe kerülni velük. Még csak azt sem merik, hogy kutassák őket. Ha valaki kutatja őket, azok, akik azt hiszik, hogy ők egy úgynevezett ortodox tudományt művelnek, elő fognak lépni, és ellene lesznek. Ez ahhoz vezet, hogy az emberek még kevésbé mernek hinni bennük.

Tudjátok, legyen az katolicizmus, kereszténység vagy buddhizmus – a virágkoruk idején szinte minden ember hitt bennük. Mivel mindenki hitt az istenségek létezésében, ugyanabban az időben el lehetett távolítani az embereket az a nézetét, hogy ne higgyenek az istenségekben. Így az emberek könnyen megláthatták a világegyetem igaz megjelenéseit és az istenségek megjelenését. Ez a világegyetem egy alapelve, éspedig először higgy, aztán láss. Minél kevésbé hiszel benne, annál kevésbé hagynak téged látni. Valójában ez arra vezethető vissza, hogy az emberek szíve nem őszinte. Némely régi templomokban, mindenekelőtt Párizs palotáiban, én láttam, hogy a mennyországok festett világai és az istenségek alakjai valóban nagyon valóságosak. Valóban nagyon hasonlóak a valódiakhoz. Mindenekelőtt a festett buddha-alakok is az ősi kínai templomokban. Hogyan tudták az emberek lefesteni őket akkoriban? Honnan tudták az emberek, hogy a buddhák ezzel az alakokkal rendelkeznek? Abban az időben, amikor mindannyian hittek az istenségekben, éppenséggel sok ember láthatta őket. Voltak köztük különböző foglalkozásokból való emberek, köztük művészek is.

Ma az itt jelenlevők között, akik *Dáfát* tanulnak, léteznek festők, szobrászok és olyan emberek, akik más foglalkozásokat gyakorolnak. Ha a művészek látnak valamit, ők megfesthetik képként azt, amit ebben a szempillantásban láttak. A vallások virágkorában sok ember létezett, aki nagyon ájtatos hívő és egyidejűleg művész is volt. Így ők megfestették ezeket a képeket. Ti mindannyian ismeritek a nálunk Keleten képekre lerajzolt buddhákat. Honnan tudták az emberek, hogy a buddhák ezzel az alakokkal rendelkeznek, hogy sárga kasaját viselnek, és kék hajuk van? Pontosan azért, mert némelyek láthatták. Ha te nem érted el azt a szintet, neked nem mutatják meg az igazat. Azok az alakok, amelyeket láttok, normális módon olyan alakok, amelyeket ti különböző szinteken érzékeltek. Ez azt is jelenti, ha valaki látja a mennyországok világait és az istenségeket, és te is látod az istenségeket és a mennyországok világait, akkor nagyon valószínűen ti nem ugyanazokat a képeket látjátok. Ez azt jelenti, senki sincs ugyanazon a szinten egy másikkal. Nektek, itt jelenlevőknek egy gondolata sincs ugyanazon a szinten, mint a többieké. A világegyetem igazi megjelenése nagyon bonyolult. A részecskék nagysága határozza meg a különböző dimenziókat. Ha csak egy picikét más, az egy másik részecskeréteg. A horizontok és a szintek felosztása nagyon bonyolult. Ha egy picikét áttörök, az már nem ugyanaz a szint. Ezért, ha te nem vagy a buddha szintjén, és látsz egy buddhát, ő csak azt mutatja meg neked, amit a te szinteden láthatsz.

Mit jelképeznek a fénykörök a buddha teste mögött? Valójában a buddha teste egy nagyon nagy mezővel rendelkezik maga körül. Amikor elmagyaráztam a *xuanguan*² elhelyezését, már leírtam a keletkezését. Kezdetben a *xuanguan* formájával rendelkezik. Miután ez a *xuanguan* később visszahelyeződött, fokozatosan és az elévülhetetlen testtel egyidejűleg kitágul a testben. Egyidejűleg növekszik a testtel. Ha ez a buddha-test, tehát az isteni test, amit ti kiműveltetek, végül olyan naggyá vált, mint te saját magad, akkor a *xuanguan* túlnő a testen. Aztán egy olyan területet fed be, amelyik egy picivel nagyobb, mint a test. Én a buddha világának nevezem, tehát az ő saját világának. Ez a

világ olyan tartalmas, hogy mindent tartalmaz; nagyon gazdag. A buddhának mindene meglehet, amit akar. Tehát gondoljátok csak át, mindene meglehet, amit akar; akkor azok a jelenségek, amelyek megmutatkoznak nála, teljes bizonyossággal leírhatatlanul nagyszerűek, gyönyörűek és pompásak. A mikroszkopikustól a makroszkopikusig mindent tartalmaz. Ezért – ha láthatjátok – normális módon minden irányba sugárzik, és tele van ragyogó dolgokkal. Ez csodaszép. Némelyek közületek látták, hogy a buddha-szobrok mögé gyakran festettek le valami hajószerű dolgot (annak, ami az álló buddha-szobrok mögött van, ez a formája van). Valójában a buddha-pozíció képét látta az ember. De azok, akik nem érték el a tathágata szintjét, nem láthatják teljesen a buddha valódi megjelenését. Ők csak ennyit láthatnak.

Egy ilyen mező valódi létformáját nem festheti le egy ember az ecsettel. Az emberek nem is rendelkeznek ilyen színekkel, mert ennek a világnak az összes színe molekuláris részecskékből áll. Az emberiség dimenziójában minden molekuláris részecskékből áll. E világ színeinek a színezékei is molekuláris részecskékből állnak. Az ő dimenziójukban levő színek színezékei azonban még mikroszkopikusabb részecskékből állnak; ezért ilyen színek nélkül nem lehet lefesteni őket. Amikor az emberek látják, úgy találják: „Ó! Ez olyan csodálatos! Olyan szép a látvány!” Normális módon ez az érzése van az embernek. Mit jelképeznek akkor a buddha feje körüli körök? Valójában a buddha bölcsességét, illetve az istenség bölcsességét szimbolizálják. Ez a gondolataikból és a bölcsességükből sugárzik. A gondolatok, amelyekre én gondolok, és az agy, amiről az emberek beszélnek, mindazonáltal két különböző fogalom. Mert azok az emberi gondolatok, amelyekre én gondolok, a te igazi tested gondolataira vonatkoznak. Ezek csupán az igazi források, amelyek a gondolataidat és a szándékaidat képezik. És az emberi szinten levő emberi agyad csak az egész életed egy héját jelenti, és olyasmit, ami a legfelszínesebb. Teljesen más, mint a gondolatok. De amikor az emberek kifejeznek valamit, akkor a gondolatokat az agyukon keresztül bocsátják ki. Természetesen még nagyon sok megjelenési formája létezik a buddhának, meglehetősen sok.

Tanítvány: *Amikor látom, hogy más tanulók makacsul ragaszkodnak valamihez, normális módon csak arra gondolok, hogy némi idő után felismerik és kijavítják. Ha viszont ez sokáig így megy, akkor negatív hatást fog kifejteni a közös megemelkedésre?*

Mester: Ennek nincs negatív kihatása mások művelésére. Ez csak az ő saját állapota. De én megnevezek egy példát: A Mester látta, hogy ennek az embernek ragaszkodása van az egyik területen; így szántszándékkal megmutatja neked ezt a ragaszkodást, úgyhogy felmutathatod ezt neki. Pontosan hogy téged látni ezt. Megmondod-e neki, vagy sem? Mert közületek mindannyian *Zhent, Shant, Rent* művelnek, és mindenütt jó emberként viselkednek. Ha te látod, hogy másoknak gyenge pontjaik vannak, és nem tudnak megemelkedni, miért nem tudod ezt jó szándékkal megmondani nekik? Természetesen különböző művelési szinteken különböző állapotok léteznek. Ezért a tanulók a különböző szinteken való művelésnél különbözően fognak viselkedni. A konkrét dolgot ti saját magatok dönthetitek el.

Tanítvány: *Én nagyon sokat álmodom. De néha nem tudom megkülönböztetni, hogy ez egy utalás a Tanártól, vagy a múltat, a jövőt vagy más dimenziók jelenségeit láttam-e.*

Mester: Az álmokról való kérdést már nagyon világosan elmagyaráztam. Korábban senki sem létezett, aki pontosan el tudta volna magyarázni, mi az álmodás. Ezért azt külön erre a kérdésre vonatkozóan magyaráztam el nektek. Egy ember különböző szellemekkel rendelkezik. Az életedben ugyancsak léteznek különböző alakokkal rendelkező élőlények. Ez rendkívül bonyolult; ezért nem magyarázta el senki sem. De ha ilyen jelenségek bukkannak fel, akkor azok már nem álmok. Ha a tudat a hús-vér test felszínén a bénultság, a pihenés vagy a meditáció állapotában található, és neked valóban kapcsolatod van más dimenziók jelenségeivel vagy élőlényeivel, ha ez az állapot nagyon igazi és nem álom, akkor az embernek valóban kapcsolata volt velük. Ami a gondolatokban levő gondolati karmát vagy a különböző nézeteket és a különböző dolgokat illeti, amelyek az alvásod közben tükröződnek vissza – ezek mind nem a főtudat tettei; ne törődjete velük.

Tanítvány: *Hogyan tudják azok, akik nem jártak iskolába, mélyrehatóan megérteni a Fálun Dáfát? A beteljesüléshez művelhetik-e magukat?*

Mester: Természetesen azok, akik nem jártak iskolába, megérthetik. Erre nagyon sok példa létezik Kínában. Kínában sok idősebb ember létezik, akinek a családja gyermekkorában nagyon szegény volt. Ők nem tudták megengedni maguknak az iskolát; sok embernek nincs iskolai

képzettsége. Észrevettem, hogy ezek az emberek egyáltalán nem maradtak le a művelésnél. Azonkívül nagyon jól művelték magukat. Különösképpen a tiszta szívük által történhetnek csodák a művelésük közben, amint a *Dáfá*-könyveket olvassák. A *Fába* vetett szilárd hitüket azok a buddhák, *daók* és istenségek is nagyszerűnek tartják, akik a *Dáfá* mögötti tartalomban vannak. Ennél már sok csoda történt.

Például némely valaki nem tud olvasni. Így azt gondolja: „A többiek mind olyan szorgalmasak, és folyamatosan haladnak előre. Olvassák a könyveket, és ráadásul kívülről tanulják meg a *Fát*. De én még csak olvasni sem tudok. Hogyan kellene akkor tanulnom?” Nagyon gondterhelt. A szívében valóban egy ilyen igaz gondolattal rendelkezik. Sok ember éppen ebben az állapotban tanulja lelkiismeretesen a *Fát*, és észreveszi, hogy fokozatosan meg tudja érteni az írásjegyeket. Erre nagyon is sok példa létezik. Létezett még egy tanuló, aki nem tudta megérteni az írásjegyeket, és nagyon aggódott emiatt. Azon töprengött, mit kellene csinálnia. Így ráfeküdt a könyvre, és elaludt. Félálomban észrevette, hogy a könyvben minden írásjegy aranyszínűvé vált, és minden írásjegy az agyába repült. Amikor felébredt, az egész könyvet el tudta olvasni. De sohasem járt iskolába. Korábban még csak a nevét sem tudta leírni; a *Zhuán Fálun*ban levő írásjegyeket azonban mind meg tudja érteni. Ilyesmi is nagyon gyakran létezik. Nem szabad azonban erre törekedni. Nem szabad úgy lennie, hogy te is ilyesmit csinálsz, csak azért, mivel már létezik ilyesmi. Ebben az esetben szántsándékkal és ragaszkodással csinálsz. Ő nem gondolt arra, hogy kapjon valamit. Valóban aggódott amiatt, hogy nem tudná megkapni a *Fát*. Egy ilyen szív más. Ezért mondom én, ha te valóban a *Dáfában* műveled magad, és őszinte szíved van, ez az állhatatos szív valóban nagyszerű. Ha az istenségek látják, ők is úgy találják, hogy te nagyszerű vagy. Akkor pontosan történhetnek csodák.

Természetesen az angol *Zhuán Fálun*nak ugyanaz a hatása. Nemcsak az angolnál, hanem más nyelveknél is most ugyanúgy van. Csak jelenleg más népeknél ez a *Fá* még nem ismert olyan sok ember számára. Ezért ott még nem jött létre olyan környezet, mint Kínában. Ha az embereknek igazán mélyreható megértésük lenne a *Dáfá* számára, ha kialakítottak volna egy művelési környezetet, ez a környezet elősegíthetné az embereket, hogy megemelkedjenek.

Tanítvány: *Fel kell adnia az embernek azt a vallást, amiben hisz, hogy tanulhassa a Fálun Dáfát?*

Mester: A vallásról már többször beszéltem. Én nem vagyok ellene, hogy te valamilyen vallást tanulj. Mi viszont nem vagyunk vallás. Ezért nem kellene egy kalap alá vened bennünket a vallásokkal. De én egy alapelvet is elmondok neked, mégpedig azt, hogy a művelés nagyon komoly dolog. A vallás is művelés; az tiszta művelés. Ha mind ezt, mind azt művelni szeretnéd, mit művelsz akkor tulajdonképpen? Mivel a művelésnél nem tudsz egy iskolára összpontosítani, nem juthatsz el a beteljesüléshez abban az iskolában. Ezért én csak azt mondom neked, hogy te saját magad választasz, mit szeretnél művelni. De azt is megmondom neked, hogy a művelésnél mindenképpen egyre kellene összpontosítania az embernek. Csak ha egy iskolára összpontosít az ember, akkor juthat el a beteljesüléshez. Ha nem, akkor semmiképpen sem juthat el a beteljesüléshez. Erről csak ennyit mondom.

Ha mi odajutunk, hogy a vallás témájáról beszéljünk, mellékesen mondom még egy pár mondatot. A jelenlevők között talán léteznek újságírók, akiket mindig is érdekelt ez a kérdés. Azt mondom, hogy mi nem vagyunk vallás. Ezt a konferenciát, amelyet ma tartunk itt, a tanulók teljes egészében saját indíttatásból szervezték. Mert ők együtt végzik a gyakorlatokat, és mindannyian Kanadának erről a területéről való tanulók. Szeretnék kicserélni a *Fá*-tanulásból származó tapasztalataikat. Más területeken is így csinálják ezt. Ennél mindenki azzal járul hozzá, amivel tud. Egyik a csarnokot bérel ki, némelyek az anyagokért illetékesek, némelyek ezt csinálják, és némelyek azt. Ezen a módon rendezték meg ezt a konferenciát. A *Dáfánál* nem léteznek semmiféle formalitások, mint a vallásokban.

A vallásoknál léteznek templomok. Ha nem léteznek templomok, akkor mindenképpen léteznie kellene valamilyen környezetnek, egy helynek vagy egy irodának. Nálunk ez mind nem létezik. Közülünk mindenki a társadalom egyik tagja. Mindenkinek megvan a munkája, és azt csinálja, amit csinálnia kell. Csupán a szabadidejében tanulja, műveli magát, és végzi a gyakorlatokat. Mindannyian így csinálják. Ezért nem lehet szó vallásról. Ennél nem létezik az imádat egy formája sem. Parancsolatok sem léteznek, mint a buddhizmusban. A többi vallásban talán szintén létezik

néhány előírás, és az nem megy, ha te nem tartod be azokat. Itt nálunk semmi sem létezik. Ha tanulni akarsz, jössz. Ha nem tanulsz, elmész. Senki sem avatkozik be nálad, vagy korlátoz téged. Az, hogy a művelésnél én viszem a felelősséget a tanulókkal szemben, nem mutatkozik meg a hétköznapi emberek dimenziójában. Minek ragaszkodunk akkor még a hétköznapi emberek formájához? A *Dáfúnak* nincsenek semmiféle formalitásai. Hogyan nevezheted vallásnak? Nálunk nem léteznek semmiféle névjegyzékek, amelyekben az áll, hogyan hívják ezt és ezt, és hol lakik ez és ez. Ilyesmi nem létezik. Csak némely tanuló önszántukból és ingyenesen akarnak szolgálni másoknak. Ő például azt mondja: „Engem így és így hívnak. Ha ti a gyakorlatokat akarjátok végezni, jöhettek hozzám; én szeretnék tenni valamit másokért.” Ők ezt mind saját kezdeményezésből csinálják. Tehát némelyek ezt nem tudják megérteni. Azt mondják, hogy ez vallás volna. És kivéve azokat a vallásokat, amelyeket az emberek már korábban ismertek, az összes többinek démoni vallásnak kellene lennie. Ezért mondják, hogy ez egy démoni vallás volna. Mit jelent most „démoni vallás”? Nálunk nem létezik vallás, nem beszélve hát egy démoni vallásról. Ti mindannyian tudjátok, hogy a démoni vallásoknál csak olyan esetek léteznek, ahol pénzt halmoznak fel, valamint embereket csapnak be és vezetnek arra, hogy valami rosszat csináljanak. Azok éppenséggel nem őszinték, akkor démoniak. Nálunk viszont arra tanítjuk az embereket, hogy a szívüket műveljék, és a jó felé forduljanak, és hogy másokra kellene gondolniuk, ha tesznek valamit. Neked mindegyik munkakörnyezetben jól kellene végezned a munkádat. Mindenütt el kellene érned, hogy mások azt mondják, hogy jó ember vagy. Tehát akkor az démonikus, ha én így hagylak cselekedni benneteket? Ettől eltekintve semmi más sem létezik, amit csináltatok veletek. Csak azt kérem tőletek, hogy jobban csináljátok, jó emberré és aztán jobb emberré váljatok. Én azt kérem tőled, hogy olyan emberré válj, aki még jobb, mint a hétköznapi emberek közötti jó emberek, és végül egy rendkívüli emberré válj, és elérd a beteljesülést.

Tanítvány: Én katolikus vagyok. Mindig éreztem válaszokat az imáim közben. Művelhetem magam a Fálun Dáfá szerint, anélkül hogy lemondjak az imákról?

Mester: Még mindig ezeket a szavakat mondom: A művelésnél egyre kell összpontosítania az embernek. Azzal nem törődöm, hogy miben akarsz művelni magad. Műveld magad ott, ahol művelni akarsz magad. De ha művelni akarsz magad, azt tanácsolom neked, hogy csak egy művelési módszert válassz, és arra összpontosíts. Az nem megy, ha te mind ezt, mind azt csinálod. Én azért mondtam ezt el, hogy viseljem veled szemben a felelősséget. Ha azt hiszed, hogy a római katolikus egyházon keresztül eljuthatsz a mennyországba, akkor műveld ott magad. Semmi ellenvetésem ellene. Ha azt hiszed, hogy a mi *Fálun Dáfánknál* a beteljesüléshez művelheted magad, akkor műveld itt magad. Én mármost azon a véleményen vagyok, hogy egy formalitás sem kényszerítheti az embereket arra, hogy feltétlenül ezt vagy azt csinálják. Külsőleg ott tartanak, és neked feltétlenül csinálnod kell valamit, de a gondolataid ezt nem szeretnék. Mit használna ez, ha a gondolataid nincsenek ennél? Pontosan ezért nem fektetek én hangsúlyt a formára. Csak akkor megy, ha te saját magad szeretnéd.

Mellesleg mondom még egy dolgot. Legutóbb egy újságíró megkérdezett: „Ön úgy találja, hogy azok a dolgok, amiket csinál, a legőszintébbek a világon?” Azt mondtam neki: Azokat a dolgokat, amiket csinál, a legőszintébbeknek tartom! (taps) Egy fillért sem veszek el tőletek, hanem csak adok nektek valamit. Természetesen azok a dolgok, amiket csinál, a legőszintébbek! Én jót is akarok nektek. Gondoskodom arról, hogy valóban elérhessétek a beteljesülést. Természetesen a legőszintébben cselekszem! Mellesleg azt is megmondom nektek, hogy én nem vagyok bármilyen vallás ellen, főleg nem az olyan őszinte vallások ellen, mint a katolicizmus, a kereszténység és a judaizmus. Sohasem voltam ellenük, bezárólag a buddhizmussal. De eljuthatsz-e te a beteljesüléshez abban a vallásban? Ki tud gondoskodni abban a vallásban arról, hogy eljuss a beteljesüléshez? Ez egy nagy probléma. Úgy gondolom, hogy jobb, ha az ember a saját élete örökkévalóságáért egyszer utánagondol ennek. Bátorkodom azt mondani, ha te valóban a *Fálun Dáfá* szerint műveled magad, tudok gondoskodni arról, hogy eljuss a beteljesüléshez. Ha te egy másik környezetben, egy vallásban vagy, és megkérdezed a papot vagy a püspököt: „Tudsz te gondoskodni arról, hogy eljussak a beteljesüléshez?”, és ő eljuttathat téged a beteljesüléshez, akkor műveld magad ott. Ennyit ehhez.

Tanítvány: Létezik összefüggés az érzelmek és a sorskapcsolatok között? Az érzelmekből ki lehet ugrani; a sorskapcsolatokból is ki lehet ugrani?

Mester: Az érzelmek és sorskapcsolatok két különböző dolog. Egyáltalán nem tartoznak ugyanahhoz a fogalomhoz. Az érzelmeket már világosan elmagyaráztuk. Miért él egy ember? Pontosan az érzelmekért. Teljesen mindegy, mit is kedvelsz ma, az emberek öröme, haragja, szomorúsága és vidámsága, hogy ezt szívesen csinálja az ember, és azt nem, melyik munkát szereti, és melyiket nem, hogy ezt az embert kedveli, és azt nem, hogy ezt az embert szereti, és azt nem, mit szeretnél te bírni, és mit nem – minden kívánságod ezekből az érzelmekből fakad. Ezért az emberek pontosan az érzelmekért élnek. Ha te művelni akarsz magadat, ki kell ugranod ezekből az érzelmekből. Ha nem tudsz kiugrani ezekből az érzelmekből, pontosan ezekben az érzelmekben maradsz. Ezek az érzelmek minden területen megmutatkoznak a hétköznapi emberek között. Amikhez ragaszkodsz, és amiket te jónak találsz, azok mind olyan érzületek, amelyeket nem tudsz elengedni.

Most eljutunk a „sorskapcsolathoz”. Például némelyek ma idejöttek. Mindegy, hogy minek jöttél ide, akár azért jöttél, hogy interjút készíts, hogy a *Fát* tanuld, hogy tudakozódj valamiről, akár azért, hogy kikutass valamit – te mármost idejöttél, és én egy emberként szemlélek téged, csupán mindenkinek más munkája van. Még ha ügynök is vagy, te emberszívvvel rendelkezel, és én egy normál emberként szemlélek téged. Én nem tekintek a munkádra. Az emberi társadalomban minden munka pusztán a hétköznapi emberek munkája. Ha idejöhetsz, és hallhatod, ahogyan a *Fát* magyarázom – különösképpen te a Buddha-*Fát* hallottad –, ez akkor nem sorskapcsolat? Remélem, hogy ezt értékelni fogjátok. Ha az ember részletekbe menően magyarázza el a sorskapcsolatot, természetesen sok tekintetben nagyon sokat mesélhet erről. Mert ez a sorskapcsolat sorsszerű összefüggések egy fajtája. Például egy ember az utolsó életében tartozott valamivel valaki másnak, vagy valami rosszat csinált. A következő életben ők ketten újra találkozni fognak. Vissza kell fizetnie azt, amivel tartozott. Ez a neheztelés sorskapcsolata. Ha az utolsó életében valakinek valami jót tettél, és ő akkor megesküszik, hogy viszonzza a jótéteményeidet a következő életben, még akkor is, ha csak egy tehén vagy ló lesz, na, jó, akkor a következő életben ő talán egy tehén vagy ló lesz, vagy a feleséged vagy a férjed lesz, vagy olyan valaki, aki segít neked. Ez egy másfajta sorskapcsolat. Ezt a jó³ sorskapcsolatának hívják. A *Dáfával* való sorskapcsolatok nagyon valószínűen egyfajta még nemesebb sorskapcsolatok. Talán mi rokonok vagy jó barátok voltunk a hétköznapi emberek között. Ez mind sorskapcsolathoz vezethet. Később ezt a sorskapcsolatot betejesztjük. Így van ez. De remélem, hogy te nem szabotálod a *Dáfát*, különben a legrosszabb sorskapcsolatot fogod megkötni. Ezt sohasem tudod mind visszafizetni; akkor örökké vissza kell fizetned.

Tanítvány: *A nagy vizsgákat jobban le tudom gyűrni; de félek némely kis állatoktól, cicáktól, kutyusoktól, még lepkéktől és szúnyogoktól is.*

Mester: Tehát egy picikét kishitű, egy picikét félénk vagy. Valójában ez is egyfajta ragaszkodás; ezt a fajta ragaszkodást nézetek alakítják ki. Például, már amikor kicsi voltál, undorodtál a férgektől; undorodtál az ilyesmitől. Sőt már akkor piszkosnak érezted, amikor csak ránéztél. Miután ez a nézet fokozatosan létrejött, még csak megérinteni és még csak megfogni sem akarsz ezeket a dolgokat. Nem mersz a közelükben lenni. Fokozatosan talán egyre félénkebb leszel. Ezt egyfajta nézet okozza, amit egy ember a születés után alakított ki. Ha ez napvilágra kerül, ez tulajdonképpen egyfajta ragaszkodás. És ez a fajta ragaszkodás másmilyen, mint más ragaszkodások, amelyeknél az ember tisztában van azzal, mit akar csinálni. Ez csak azoknak a nézeteknek a megnyilvánulása, amiket a születés után alakított ki.

Tanítvány: *Álmomban mindig embereket mentek meg. Ebből felismertem, hogy nekem terjesztenem kellene a Fát, avégett hogy még több ember kaphassa meg a Fát.*

Mester: Ez pontosan az a sorskapcsolat, amit éppen most magyaráztam el. Ennek talán az életedhez van köze, és azokhoz a sorskapcsolatokhoz, amelyeket különböző dimenziókban kötöttél meg. De ennek ugyancsak nincs közvetlen összefüggése a műveléseddel és a megemelkedéseddel. Műveld magad kitartóan a *Dáfában*. Mindegy, hogy mibe ütközöl, mit látsz vagy álmodsz, te állhatatosan a *Dáfánál* maradsz. Ez mind csak olyan állapot, amelyik a művelésed közben mutatkozik meg. Ez olyan, mint azoknál az embereknél, akiknél az isteni képességek teljesen kibontakoznak. Ámde ők még csak megérinteni és megtapintani sem akarják azokat; még csak használni sem akarják őket. Úgy találják, hogy nekik nincs meg ez a szívük.

Tanítvány: *Különböző szintek buddhái, daói és istenségei is az égi jelenségek bizonyos változásai szerint cselekszenek?*

Mester: Az égi jelenségek pontosan a nagyon magas és nagyon nagy istenségek akaratának felelnek meg. Minden istenség tettei szintén az égi jelenségek konkrét megtestesülései. Minden istenség szintén azon van, hogy megőrizze a menny akaratát. Minden, ami a hétköznapi emberek társadalmában felbukkan, nem véletlen. Mindegy, hogy milyen makacsak az emberek, mindegy, hogy mit szeretnének csinálni az emberek – mindenki nagyon szépen kigondolta magának –, azt egyszerűen nem lehet megvalósítani. Mindegyik nép, mindegyik ország és ráadásul mindegyik elnök – ők talán mindent nagyon jól kigondoltak maguknak, de gyakran nem elegendők rá az erőik, még ha ott is van az akarat. Mindegy, hogy te hogyan gondolkodsz emberként, mivel akarsz rendelkezni, vagy mitől félsz, azt teljes bizonyossággal meg fogod kapni, amivel rendelkezned kellene, és azt nem fogod megkapni, amivel nem kellene rendelkezned. Ahogyan látom, ez mind előre elrendelt. Az emberek pusztán a kötelességüket teljesítik az előre elrendezett terv szerint. Mindazonáltal ennél létezik még egy kérdés. Ha az előre elrendelt, az már megy, ha mi egyszerűen így csináljuk azt? Az emberek mármost emberek. Mivel az emberek a ködben vannak, ezt nem fogják elhinni. Mind utána, mind előtte arra fognak törekedni, és harcolni fognak érte. Ezt és azt akarják tenni; eközben viszont karmát hozhatnak létre.

Ki mondhatja azt, hogy az egész élete hosszán át magas hivatalnok fog maradni, és ráadásul még a túlvilágon is magas hivatalnok lesz? Sok ember használja arra a hatalmát, hogy élete idején sok jót tegyen. Mert az élet nem azért létezik, hogy ember legyen. Az életed nem is fog meghalni, csak azért, mert a tested meghal. Ezért megy az életed még tovább. A viszonylag tiszta fejű, bölcs emberek és a valódi bölcsességgel rendelkezők ki fogják használni a kedvező feltételeiket, hogy jobb életkörünyezetet teremtsenek a jövő számára. Ez azt jelenti, hogy ők sok jót fognak tenni. Léteznek viszont olyan emberek is, akik arra használják a hatalmukat, hogy rosszat tegyenek. Ez tehát az egyedüli dolog, amit az emberek csinálhatnak. Ez azt jelenti, ha felbukkan egy dolog, az a te saját ügyed, hogy mit csinálsz ennél, és jól vagy rosszul csinálod-e. Mindenképpen létezni fog ez a dolog. Ezért az emberek különböző szerepeket játszanak ennél a dolognál.

Tanítvány: *A „jobban csinálni” azt jelenti, hogy az okokat saját magánál keresse az ember. A keletkezés, fennállás és romlás automatikus javítást foglal magában?*

Mester: Keletkezés, fennállás, romlás és javítás, ennek semmi köze a saját művelésedhez. A művelésnél pontosan saját magánál néz utána az ember, hogy felfedezze a saját hiányosságait, ragaszkodásait és rossz gondolatait, valamint módszereket találjon arra, hogy jobban művelje magát, és megszabaduljon a rossz gondolatoktól. Ezt jelenti az, hogy befelé műveli magát. Ami a keletkezést, fennállást és romlást illeti, úgy azok a világegyetem törvényszerűségei. És hogyan hoz most rendbe valamit, ami rossz lett, az a *Fá* dolga; ez nem érinti a személyes művelést.

Tanítvány: *Ha az ember készre művelte magát, de nem ismeri a még magasabb szintek alapelveit, akkor újra hibákat fog elkövetni és le fog esni?*

Mester: Már mindannyian nevetnek. Tehát még mindig emberi gondolatokkal gondolkodsz az istenségek dolgairól. Te ezt sohasem tudod elképzelni és megérteni; ez lehetetlen. Miután egy ember elérte a beteljesülést, a gondolatai teljes egészében isteni gondolatok; nincsenek többé emberi gondolatai. A kiindulópont, ahogyan akkor gondolkodik és töpreng a dolgokon, egészen a gondolkodásmódjáig, teljesen más, mint az embereknél. Azonkívül a környezete és a szintje is más. Ez két teljesen különböző dolog. És olyasmi sem létezik, hogy nem érted meg az alapelveket. Ha nem érted meg az alapelveket, akkor nem érheted el azt a szintet. Miért? Ti tudjátok, hogy miért mondom én, hogy a művelésednél többet kellene olvasnotok a könyvet. Tehát ha te eléred azt a szintet, neked ismerned kell annak a szintnek az alapelveit. Csak akkor maradhatsz azon a szinten, ha ismered annak a szintnek a *Fáját*. De mivel az emberi tested még műveli magát, az emberi testednél még teljes bizonyossággal léteznek emberi gondolatok. Nem engedélyezik, hogy az emberi gondolatok túl sok *Fá*-alapelvet tudjanak meg. Ezért a művelés közben nem engedik meg, hogy az emberi oldal túl sokat tudjon a *Fáról*.

A *Zhuán Fálunban* is csak összefoglalóan magyaráztam el nektek, azért hogy felébresszem az igazi tudatosságotokat. Hogyan lehetne hát, hogy az emberek megtudják az igaz *Fát*? Ezért a művelésedek közben csak azt érezhetitek: „Ó! Hirtelen megértettem egy állapotot vagy egy alapelvet.” De normális módon nem tudod világosan kifejezni emberi nyelven. Ha kimondod, az már nem olyan, mint ahogyan van. Mindazonáltal, ha megérted azt az alapelvet, valójában már azon a szinten vagy. Neked csak azt teszik lehetővé, hogy a *Fá* egy kicsi, általános és tömör picike részét értsd meg. Ha

az emberek egyszerre tökéletesen megértenék a konkrét és óriási nagy alapelveket, akkor nem lenne az emberi oldal is a buddha szintjén? Hogyan lehetne ez? Ez nem megy. Mert ti még a művelésnél vagytok, és még a hétköznapi emberek szívével rendelkeztek, amit el kell távolítani. Ezért nem engedélyezik, hogy az emberek megismerjék. Ti csak ennyit tudhattok; azonban ez már a megemelkedésed egyik megjelenési formája. Ezért az ember teljes bizonyossággal csak olyan magas alapelveket fog felismerni, amilyen magasra művelte magát. Abban a szempillantásban, amikor a készre művelt részleteket leválasztják, ő már minden *Fá*-alapelvet megért azon a szinten.

Tanítvány: *A homok nagy hullámok általi elmosásánál és a nagy vizsgák és nehézségek legyűrésénél némelyek lemaradnak és kiesnek a sorból. Most segíteni kellene nekik, vagy hagyni, hogy saját maguk próbálják meg legyűrni ezeket?*

Mester: A művelés olyan, mint a nagy hullámok általi homokmosás. Azokat, akik nem tudnak kitartani, talán kirostálják. Ami megmarad, az ragyog, még ha nem is sok; ez az igazi arany. Ők valóban elérhetik a beteljesülést. A művelés mármost komoly. Ezért a vizsgákon való átjutásnál, a nehézségek megjelenésénél és a kritikus pillanatban semmi esetre sem szabad rendetlenkedni⁴. Pontosan az nézendő meg, hogyan teszed meg ezt a lépést, és hogyan ismered fel. Ez rendkívül fontos. Ha ilyesmit láatsz, és segíthetsz másoknak, akkor hát segíts nekik. Megmondhatod nekik, hogy felébredjenek. Természetesen a művelésnél lerögzítik, hogyan gyűrjük le mindegyik vizsgát, mindegyik nehézséget, hogyan távolítsuk el mindegyik érzületet. Abban az esetben, ha mi elszalasztjuk ezeket az esélyeket, normális módon csak nagyon nehezen kaphatjuk meg újra őket. Különösen a kritikus dolgoknál van szó arról, hogy eljuthatsz-e a beteljesüléshez. Ha a jelentős dolgoknál nem jutottál át a vizsgákon, talán valóban elveszítetted ezt a sorsdöntő esélyt. Talán fognak még adódni esélyek; én csak azt mondhatom, hogy talán. Az, hogy az ember jól tud átjutni egy vizsgán, arra vezethető vissza, hogy nagyon mélyrehatóan tanulta a *Fát*, és egy szilárd alapot fektetett le. Az nincs úgy, hogy már meg tudod csinálni, ha belsőleg felkészültél rá, vagy ha így vagy úgy akarod csinálni.

Tanítvány: *Amikor látom Önt, vagy az Ön Fá-magyarázatait olvasom vagy nézem, feltörnek a könnyeim. Lehet, hogy némelyek nagyon furcsának találják. Hogyan kellene ezt megmagyaráznom nekik?*

Mester: Ezt nem szükséges elmagyaráznod nekik. Mert neked nem szükséges megmutatnod másoknak a művelésedet. A művelési állapot szempontjából te saját magad műveled magad és emelkedsz meg. Valójában sokan közülünk átérték a könnyfolyásnak ezt a folyamatát. A legtöbb közülünk már átestek egyszer ezen a folyamaton. Tehát nem csak nálad bukkant fel ilyesmi. Némelyek életről életre csak arra vártak, hogy ma megkapják a *Fát*. Valóban nagyon sokat szenvedtek, minden lehetséges nehézséget átszenvedtek, és végül megtalálták ezt a *Fát*. Gondoljátok csak át, hogyan érzik magukat. Az embereknek van egy oldaluk, amelyik tisztában van vele; egy olyan oldaluk is van, amelyik nincs tisztában vele. Az emberek legfelszínesebb oldala ködben van; ez nincs tisztában vele. De az emberek másik oldala a másik dimenziókban nagyon tisztában van vele. Ezért a veled szembeni megítélés és a karma-viszonzás teljesen jogos, amikor jót vagy rosszat csinálasz. Te azt mondod, hogy semmit sem tudsz róla; de csak a felszíned az, amelyik nem tudja ezt. Mivel a nem-tudásba estél, nem tudod. De még létezik a másik oldal, amelyik tud róla.

Tanítvány: *Némelyek aktívak a Fá-terjesztésnél, és némelyek nem. Mihez van ennek köze?*

Mester: Némely valakinek egyszerűen nincs meg a meleg szíve⁵ egy ilyen dologra. Ez azonban nem jelenti azt, hogy ő nem művelheti magát. Talán még nagyon is jól művelte magát, csak nincs meg a meleg szíve⁶, hogy ezt a dolgot csinálja. Belőlük is sok létezik.

Némelyek ellenben egyszerűen melegszívűek, és egyszerűen valami jót akarnak tenni mások számára. Szintén nem kevés ilyen ember létezik. Ennek semmi köze a művelésedhez és ahhoz sem, hogy művelheted-e magad, vagy eljuthatsz-e a beteljesüléshez. Úgy gondolom azonban, ha a művelők tesznek valamit, akkor másokra kellene gondolniuk; ezért, ha ti a legjobbat kaptátok meg, normális módon el akarjátok mesélni ezt másoknak, úgy, hogy még több embert lehessen megváltani. Normális módon ez így van. Az is lehet, hogy azon van az ember, hogy valami ígéretet teljesítsen, vagy megtalálja az utóbbi életekből a rokonság és barátságok sorskapcsolatait, úgy, hogy ezek is megkapják a *Fát*.

Tanítvány: Azok, akik nem hisznek a Fában, észre fogják venni egy napon a jövőben, hogy elszalasztották ezt az esélyt?

Mester: Talán létezik ez az esély, talán szintén nem. Mert a történelem sohasem fektet hangsúlyt arra, hogyan megy a kiselejtezeteknek. De azok, akik nem tanulták jól – tehát azok, akik nem haladtak előre folyamatosan és szorgalmasan, de később újra folyamatosan és szorgalmasan haladnak előre –, tudni fogják, hogy ez sajnálnivaló. Megvan a lehetőségük, hogy megbánják.

Tanítvány: Amire olyan sok évet vártam, az pontosan ez a Dáfá. Erre automatikusan feltettem a kérdést magamnak, miért rendezték el úgy, hogy olyan későn kaptam meg a Fát?

Mester: Talán egy ember sokoldalú megítélésén keresztül állapítják meg ezt. Talán léteznek valamilyen más okok. Mert ennek a Fának a terjesztésénél nem vetettek be médiát és reklámeszközöket. Sohasem jártam ezt az utat, és nem csináltam így. Mert láttam, hogy nagyon sok hamis és démoni dolog tünteti ki magát a reklámokban. Így az igaz dolgokat sem méltatnák egy pillantásra sem; azt hinnék, hogy embereket csapsz be. Ez nagyon meggondolatlan lenne a Fával szemben. Ezért sohasem dicsekedtünk úgy, mint a reklámokban; mi sohasem jártuk ezt az utat. Olyan jól, mint lehetséges, megőriztük a Dáfá komolyságát. Talán némelyek emiatt későn kapták meg a Fát. De mindegy, hogyan volt, mindenesetre megkaptad. Akkor nem kellene olyan sokat töprengened ezen. Engedd el ezt az érzületet, és műveld magad.

Korábban létezett egy mondás: „Ha az ember reggel hallja a Daót, este meghalhat.” Te már megkaptad a Fát, minek szükséges még félned? Csak az a kérdés marad, hogyan műveled magad. Valójában még sok ember létezik, aki sorskapcsolattal rendelkezik, de még nem kapta meg a Fát! Ha a felelőtlen média, amelyik nem ismeri a helyzetünket, megrágalmaz bennünket, az ilyen emberek nagyon valószínűen el fogják veszíteni emiatt a sorsszerű alkalmat. Ez a legsajnálatraméltóbb! A mai emberi társadalom mármost ilyen romlott. Némely újságírók önkényesen gyártanak kommentárokat, és a saját nézeteik és fantáziáik alapján csinálnak többet ezekből. Nem próbálják meg, hogy valóban megismerjenek téged. Azt hiszik, hogy az lenne az igazság, amit a születés után tanultak és értettek meg. Így mernek ilyesmit csinálni. Jelenleg valóban sok ember létezik, aki sorskapcsolattal vagy akár nagyon erős sorskapcsolattal rendelkezik, és még nem kapta meg a Fát.

Tanítvány: Mielőtt Dáfát tanultam, homoszexuális voltam. Nem láttam át az erotika démonának a problémáját, és nem tudom, hogyan kellene megoldanom ezt a problémát.

Mester: Én így gondolom. Ha te azért tanulod a Dáfát, hogy megoldd ezt a problémát, akkor talán nem lehet megoldani. Mert a Fá komoly; arra van ott, hogy az embereket a beteljesüléshez juttassa. Nem azért terjesztik, hogy a hétköznapi emberek valamilyen problémáját tetszés szerint megoldja egy hétköznapi ember számára. De másrészt, ha te valóban állhatatosan műveled magad a Dáfában, ha mostantól fogva egy igaz művelő, egy gyakorló mércéihez igazodsz, és mindegy, hogy mit csinálsz, nyíltan és őszintén műveled magad, akkor azt gondolom, akkor ez a vizsga azonnal el fog múlni. (taps) Ha közülünk sokan nem tudnak átjutni a vizsgákon, az ok valójában abban rejlik, hogy lusták, és nem tudják elengedni az emberek dolgait; ezért a vizsgák újra és újra el fognak húzódni. Ha ti valóban meg tudtok válni a ragaszkodástól, és azt az utat járjátok, amit járni akartok, minden meg fog változni. Különösen azok a dolgok fognak nagyon gyorsan megváltozni, amik a Fá-tanulásnál zavarnak téged.

Tanítvány: A tanítványok Mesterrel szembeni tiszteletének a kifejezési formái látszólag egy picikét túl elembéresítettek, és túlságosan a külsőre vonatkoznak.

Mester: Ezt már én is láttam. Korábban is kérdeztetek már engem ilyen dolgokról, és válaszoltam nektek rájuk. Én nem ügyelek a formára. Ha azonban ti nem rendelkeztek a mai formában megrendezett konferenciákkal és a közös gyakorlással, ha nem létezik egy ilyen forma sem, akkor egy olyan harmonikus mező sem létezik számotokra, ami akkor jön létre, amikor a művelők együtt vannak. És egy olyan környezet sem létezik, ahol a művelők a nemes felismeréseikről beszélnek egymással. Ezzel szemben a hétköznapi emberek társadalmában a hétköznapi emberek csak a személyes érdekeik dolgairól beszélnek. Ezernyi évek óta az emberek állandóan ugyanazokról a dolgokról beszélnek; csak hozzáillesztették a modern szavakat. Ha nem lenne kéznél az a környezet, amellyel egy művelőnek rendelkeznie kellene, a művelésetek, a folyamatos előrehaladásotok és a beteljesülésetek számára nagyon nagy nehézségek adódnának. Úgy van, mint annál a tanulóknál, aki ma egy beszámolót tartott. Miután két hónap hosszán át tanulta otthon, úgy találta, hogy már nagyon

jól megtanulta, mert úgy találta, hogy viszonylag intelligens volt. De amikor ebbe a környezetbe jutott, észrevette, hogy ez nem így volt. Mert ebben a környezetben kölcsönösen támogathatjátok egymást, és együtt emelkedhettek meg. Ez nagyon jó! Az embervilágban egy darab tiszta földet sem lehet találni. Ha a valláshoz mész, ők is csak pénzről és politikáról beszélnek. Sőt az erotika is behatolt a vallásba. Csak a mi *Fálun Dáfán*knál van egy tiszta föld, amelyik teljesen tiszta. (taps)

Némely újságírók nem értik, hogy miért tanulja több mint száz millió ember ezt a művelési utat. Azok a szavak, amelyeket éppen most mondtam, az én válaszom nektek. Ez az egyetlen megmaradt tiszta föld az embervilágban. Itt lehetővé lehet tenni az embernek, hogy valóban nemesedjen erkölcsileg és jóvá váljon. Annak az embernek, aki már nagyon rosszra vált, lehetővé lehet tenni, hogy újra visszatérjen a legjobb állapotba. Mi tudja ezt ma elérni a *Dáfán* kívül? Itt nálunk ezt el lehet érni; ezért jött ilyen sok ember.

Tanítvány: *Ki kell szedetnem egy mesterséges véredényt, amelyet a kemoterápiánál helyeztek a testembe?*

Mester: Teljesen mindegy, hogy milyen operációt vagy bármit is csináltál, ne törődj többé azzal. Ameddig igazi művelő vagy, talán minden megtörténhet. Korábban léteztek nálunk olyan művelők, akiknek a lábába vasszegeket vagy vaslemezeket ültettek be, vagy kicserélték a csontjaikat, sőt bizony egyes részeit is. Később ő észrevette, hogy mindez eltűnt, és a végtagjai épek és sértetlenek maradtak. (taps) De másfelől, én nem azért jöttem, hogy ilyen dolgokat csináljak a hétköznapi emberek számára. Én avégett csinálom ezt, hogy a művelők eljuthassanak a beteljesüléshez. Még akkor is, ha csak egy érzülete van az embernek, hogy törekedjen valamire, semmit sem fog kapni.

Tanítvány: *Amióta Fálun Dáfát tanulok, az energiafolyam egyre erősebb lesz a testemben. Most mágneses erővel hagyhatok tárgyakat rám tapadni. Egyidejűleg nagy szükségem van arra, hogy a napon legyek, azért hogy energiát kapjak.*

Mester: Azt mondom neked, hogy kezdetben ez jó dolog volt; később ragaszkodni kezdél hozzá. Ragaszkodás keletkezett nálad. Igazán jónak találod, hogy ilyen természetfeletti képességgel rendelkezz. Ragaszkodsz ehhez a természetfeletti képességhez. A művelés célja, tehát a beteljesülés, már nem olyan fontos neked, mint ennek a természetfeletti képességnek a megkapása. Így el fogja veszíteni a hatását; még ezt a képességet is el fogod veszíteni. Azt hiszed, hogy az újra feltölt téged, ha egy picike napfényt vagy egy picike más energiát gyűjtesz. De észre fogod venni, hogy az egyre gyengébb lesz; mert a feltöltésnek ez a fajtája túlságosan parányi.

A *Zhuán Fálunban*⁷ és a *Hong Yinben*⁸ már világosan elmagyaráztam nektek, hogy „a természetfeletti képességek kis technikák”⁹. Ezek melléktermékek a művelésnél. Semmiképpen sem kellene a művelés céljaként szemlélnetek ezeket, különben sohasem juthattok el a beteljesüléshez. Ha létrejött nálad a ragaszkodás ehhez a dologhoz, te saját magad állítottál oda egy falat a beteljesüléshez vezető útra, és nem juthatsz át. Neked le kell mondanod a hétköznapi emberek minden ragaszkodásáról; csupán akkor juthatsz át és érheted el a beteljesülést. Sokan a jelenlevők közül már grandiózusan megmutathatnák a képességeiket, mihelyt én csak egy picikét csinálnék náluk¹⁰. De nekem ezt nem szabad, mivel el kell juttatnom őket a beteljesüléshez. Ha most viszont a természetfeletti képességek természetes módon bukkannak fel a művelésük közben, akkor inkább ne vegyétek olyan komolyan őket, és ne tartsátok őket olyan fontos valaminek. Nem kellene a szíveteken viselnetek őket. Ha rendelkeztek velük, akkor egyszerűen rendelkeztek velük; az mindegy. Mi van ebben olyan különleges összehasonlítva a buddhákkal és az istenségekkel? Ez nem az a cél, amit el kellene érned. A te célod még magasabb és még nagyobb, a beteljesülésig. Ebben a pillanatban nagy isteni képességekkel rendelkezel és mindenre képes vagy. Ha valóban állhatatos tudsz lenni, és a szavaim szerint cselekszel, akkor a képességeid talán egyre erősebbek lesznek, mert a művelés közben minden természetfeletti képességet folyamatosan erősít meg az energia. Úgy gondolom, hogy már megértetted ezt a kapcsolatot a pozitív és a negatív között.

Tanítvány: *Meg lehet-e változtatni az eredeti anyagokat a művelési folyamatunk során, mielőtt elértük az eredetünk magas szintjét?*

Mester: Tulajdonképpen te nem tanultad alaposan a *Fát*, mert már elmagyaráztam¹¹. Mi az életed legmikroszkopikusabb anyagával kezdjük az átalakítást, és azzal a legmikroszkopikusabb anyaggal, amely megalkotta az életedet. Hol van hát az életed legmikroszkopikusabb anyaga? Azt

nem mondtam meg neked. Ez lehet rendkívül mikroszkopikus vagy nem is olyan mikroszkopikus. Ez a szavaim eredeti jelentése. A legkülső felszíned még nem érte el az eredeted szintjét. Nem azt mondom, hogy egyikőtök sem érte el ezt a szintet, hanem csak azt, hogy én fordítva műveltetek benneteket.

Tudjátok, hogy az emberek Kínában sok vidéken meg tudták érteni a művelés dolgait, ha azokról beszélt az ember. A művelésnél a változtatás normális módon a felszínnél kezdődik el. A változtatás attól a testtől kezdődik el, amelyik a molekuláris részecskék rétegéből áll; azután azt a következő réteget változtatják meg, amelyik kisebb, mint a molekuláké. Így megy tovább a változtatás szakadatlanul a mikroszkopikus részecskékig. A változtatás ezen a módon megy egyre tovább. Ilyen volt az ő művelésük útja. Ezért tudták ők nagyon rövid idő alatt grandiózusan megmutatni az isteni képességeiket, mihelyt művelték magukat. Külsőleg teljesen mássá váltak. Gondoljátok át egyszer, az a *Fá*, amit én ma terjesztek, a hétköznapi emberek társadalmában terjeszkedik. Úgy kellene lennie, hogy a hétköznapi emberek társadalmában a művelők ne zavarják ezt a társadalmat; ugyanakkor a hétköznapi emberek társadalma egy művelésre való környezetet nyújthat nektek. Ezért nekünk nem szabad sabotálnunk a hétköznapi emberek társadalmának ezt a környezetét, és emiatt ti úgy mutatkoztok meg, mint a hétköznapi emberek. Te rendelkezhetsz a munkáddal, neked van valami tennivalód a társadalomban. A hétköznapi emberek társadalmában élő emberek esélyeket kínálnak neked a művelésre, és problémákat és szenvedéseket okoznak neked. Ezáltal fogsz megemelkedni és eltávolítani a karmádat. Ha jól jutottál át egy vizsgán, azáltal megemelkedtél. Ezért nem szabad sabotálni a környezetünket.

Csak akkor lehet lehetővé tenni nektek, hogy itt műveljétek magatokat, ha nem pusztítjuk el ezt a környezetet. Így azzal a művelési módszerrel kell művelnetek magatokat, amely alkalmas e környezet számára, emiatt a felszíneteken véghez vitt változtatások nem olyan nagyok, mint a mikroszkopikusban levők. Korábban az emberek megváltoztatása a felszíntől fogva kezdődött el; ma én az életed legmikroszkopikusabbjától fogva változtatlak meg téged. Mindazonáltal azt megmondom neked, hogy korábban senki sem létezett, aki ilyesmit csinált. Mert a mai emberek közül némelyek nagyon magas szintekről jönnek. Ráadásul az, aki meg akar váltani téged, nincs olyan magas szintről, mint te; hogyan változtathatja meg akkor az eredetedet? Talán megértettétek azt, amit mondtam. Ez azt jelenti, korábban senki sem létezett, aki ilyesmit csinált. Ma én ezen a módon csinálom ezt. Az eredetnél levő Te csupán a valódi Te. Mert ott van a forrása az ötleteidnek, a gondolataidnak és a szándékaidnak, hogy csinálj valamit – ez csupán az igazi Te. És a nyelv és a gondolkodásmód, amelyik a hétköznapi emberek között mutatkozik meg, akkor az, amelyet rétegről rétegre hoztak át ide. Ez különböző szinteket futott át, és közben különböző szintek és látókörök nézeteit vette fel. A végén úgy mutatkoznak meg itt az embereknél, mint nyelvek, gondolkodásmódok és cselekvések.

Ami a legmikroszkopikusabbban van, az csupán a valódi Te. Én a legmikroszkopikusabbtól fogva kezdtem el, hogy megváltoztassalak. Mindazonáltal az úgy sem lehet, hogy a felszínen egy picike se változzon meg. Végére is te művelő vagy, és különbözel a hétköznapi emberektől. Ezért nekem el kell távolítanom a legtöbb rossz dolgot, ami befolyásolja a művelésedet, azokat a betegségeket is, amelyek befolyásolják a művelésedet. Némelyek azt mondják: „A *Fá* lun *Dá* fá csodálatos. Mihelyt műveli magát az ember, eltűnnek a betegségek.” Igen, az igazi művelőknél az rögtön az elején megváltozik; rögtön az elején már eltávolítják a betegségeiket. Amde ha csak azért jött az ember, hogy a betegségeket távolítsa el, akkor nem lehet eltávolítani a betegségeket. Mert én nem azért jöttem, hogy ilyesmit tegyek meg a hétköznapi emberek számára. Én avégett teszem ezt, hogy a művelőim eljuthassanak a beteljesüléshez.

Tanítvány: *A szexualitás energiáját át lehet változtatni szellemi energiává?*

Mester: Én mondom nektek, ennél nem létezik energia. Ez csak egy érzés és az emberek hője. Ha te túlságosan ragaszkodsz ezekhez az érzelmekhez, ez – az emberi test ösztöneivel együtt – egy ingert¹² fog kelteni. Azok, akik orvostudománnyal foglalkoznak, tudják, hogy az egy anyagot igényel, a hőt, hogy létrehozza ezt az ingert. Ha elhasználja a hőt, az ember utána nyugodt és fáradt. Hiszen nézz csak meg némely fiatalokat; nekik van erejük, de sehol sem tudják használni. Járás közben is olykor ugrálni akarnak; pontosan azért, mivel sok hőjük van. Tehát ez nem energia; csupán ne tartsátok ezt energiának.

Tanítvány: *Ha összeolvadunk a kozmikus igaz alapelvekkel, milyen formában fogunk akkor létezni?*

Mester: Én nem mondtam neked ilyesmit. Talán ismersz egyes ilyen dolgokat más *qigongon* keresztül, különösen taoista *qigongon* keresztül. Ha az ember mindegyik helyen és mindegyik dolognál, sőt bizony mindegyik gondolatnál is összhangban tud lenni a *Fá* követelményeivel, akkor az ember egy beteljesülés utáni élőlény. Sokan mondják, hogy a buddháknak nincs alakjuk; ez nevezetesen a *chan* iskola elmélete a kínai buddhizmuson belül – nincs buddha, nincs alak. Ezért mondta Bódhidharma saját maga, hogy a *Fáját* csak hat nemzedéken keresztül lehetne átadni; aztán semmi több elmagyaráznivaló sem létezne. Kína hajdankorában, röviddel a kulturális forradalom előtt, a buddhizmusban úgy vélték, hogy a *chan* iskola bivalytülökbe mászik. Akkoriban mindig is vitatkoztak a vallási körökben a *chan* iskolával. Valójában a *chan* iskola már a *Song*-dinasztia után, vagyis több mint ezer évvel ezelőtt, nem létezett többé Kínában. De később az emberek mindig úgy találják, hogy a Bódhidharma által elmagyarázott alapelvek nagyon közel állnak a hétköznapi emberek filozófiájához. Ezért némely emberek filozófiának tartják ezeket; úgy tűnik nekik, hogy ez lenne a legmagasabb filozófia. Némelyek egészen megbolondultak, és azt hiszik, hogy ők szinte a filozófiai alapelvek lényegét ismerték volna fel. Valójában ezek nagyon alacsony felismerésekhez tartoznak. Éppen azért, mivel alacsonyak, a hétköznapi emberek könnyen elfogadhatják őket.

A buddháknak megvan az alakjuk. A testük összetétele is anyagokból, még mikroszkopikusabb részecskékből áll. Ezért az emberi szem nem láthatja azt. Ámde ha az ember nem láthat valamit, annak nem kell feltétlenül azt jelentenie, hogy nem létezik. Az emberek csak a látható fényt láthatják. Az egész fény spektrum szemszögéből nézve az, amit az emberek láthatnak, csak egy parányi rész. És mindazt, amit egy ember lát, csak a fény visszaverődésén keresztül látja. Amit a látható fény nem tud visszaverni, azt éppenséggel nem láthatod. Mondhatod te ezért azt, hogy nem léteznek? Most az USA-ban sok nagy csillagászati távcső létezik. Ezekkel sok égitestet fedeztek fel, amelyet csak a látható fényen kívüli fényvel lehet látni, mint például röntgensugarakkal, gamma-sugarakkal, infravörös és ibolyántúli sugarakkal. Csak e körülmények között figyelheted meg őket. Mondhatod te ezért azt, hogy nem léteznek? Ha te az ilyen távcsövek felfedezése előtt azt állítottad volna, hogy ezek az égitestek léteznek, akkor az önféjú emberek nem tartottak volna téged babonásnak? Ez pontosan olyan, mint amiről mi ma beszélünk: Ha azt mondd, hogy láttad a buddhák világait és magukat a buddhákat is, némely emberek egyszerűen nem hiszik, hogy ez lehetséges. Mivel a te szemeid molekulákból és nem atomokból állnak, semmit sem láthatsz, ami az atomi részecskék rétegéből áll. Egy buddha teste atomokból áll; hogyan láthatnád tehát? Ez azt jelenti, hogy ők nem a látható fény tartományában találhatók.

Tanítvány: *Minden élet a végét fogja járni a földön? Vagy egy megfelelő időpontban létezik egy változás?*

Mester: Ez egy olyan téma, amelyikről nem beszélek; itt nem beszélek erről. Akár létezik, akár nem, én azon a véleményen vagyok, hogy nektek nem kellene törődnötök ezzel. Miért? Gondoljátok csak át, a világegyetemben semmi sem létezik véletlenül. Csak az emberek nem hisznek az istenségek létezésében. Mindazonáltal ők mindenütt léteznek, és lépten-nyomon megtalálhatók a világegyetemben. Az emberek minden lehetségest meg mernek tenni. Az emberi erkölcs már a legmélyebb pontra züllött. Gondoljátok csak át, a mai emberek egyszerűen mindent megcsinálnak, amit akarnak. Tetszés szerint ölnek embereket. Ha lőfegyverekkel rendelkeznek, már embereket mernek ölni. Ennél egyáltalán semmiféle gátlásaik nincsenek a gondolkodásukban. Az emberi erkölcs romlottsága vezet ahhoz, hogy az emberek minden lehetségest meg mernek tenni. Sokan mondják, hogy az emberiség már annyira romlott. Különböző területeken olyan sok katasztrófa történt. Minél rosszabbak az emberek, annál több katasztrófa létezik.

Másfelől nálunk ma 100 millió ember létezik, aki tanulja a *Dáfát*. Mindegy, hogy milyen sok ember juthat el a beteljesüléshez, ezek az emberek legalábbis jó emberek lesznek. Ha mindez a végét járná, mi lenne akkor ezekkel a jó emberekkel? Kiváltképpen ma művelhetitek magatokat és maradhattok állhatatosak a művelésnél; mi lenne akkor ezekkel a nyílt, őszinte és jó emberekkel? Ezért mondom én neked, ameddig műveled magad, egyáltalán nem szükséges más dolgokkal törődnöd. Akár léteznek katasztrófák, akár nem, még ha léteznek is, ennek semmi köze hozzád. (taps) De a rossz emberek nem menekülhetnek el előlük.

Tanítvány: *A Mester azt mondta, hogy léteznek olyan emberek, akiknek azokat a dolgaikat, amik bennük vannak¹³, és a kitartási képességüket lerögzítették. Az ilyen emberek nem tudják magasra művelni magukat.*

Mester: Az emberi társadalomban a mai emberek minden lehetséges szintről jöttek. Olyanok is léteznek, akik alacsony szintekről jönnek; ezért az ilyen emberek talán nem művelhetik magukat magasra. Mindazonáltal az nem probléma, hogy kimenjenek a három vilávkörből, és eljussanak a beteljesüléshez. Azonban nem tudják magasra művelni magukat. Az sem szokványos dolog, ha egy ember a *Fában* műveli magát, és megkapja a *Fát*. Ezúttal újól meg határozzák az élőlények helyzetét. Azoknál, akik nem rendelkeznek sokkal magukban, azt ki lehet egészíteni. Létezik azonban egy része az embereknek, amelyik még csak arra sem méltó már, hogy megkapja a *Fát*. Szintén léteznek némelyek, akik egyáltalán nem kaphatják meg a *Fát*.

Tanítvány: *Úgy találom, hogy a Dáfá ereje mindent megváltoztathat, de miért nem tudja megváltoztatni a Dáfá az ilyen embereket?*

Mester: Én mondom neked, ha a normál buddhák, mint például egy tathágata, Amitábha, Sákjamuni buddha, Jézus vagy a szentséges Mária, egyszer meglendítik a kezüket, minden meg fog változni az emberi társadalomban. Hogyan lehetne tehát, hogy ne lehessen megváltoztatni? De miért nem csinálják ezt? Az emberek saját maguk csináltak rosszat, és ezért nekik nem szabad így csinálniuk. Az emberek azok, akik önmaguktól így akarják csinálni. Ha én egy kézmozdulattal eltávolítanám a karmádat, és a rossz már nem lenne ott, később továbbra is rosszat tennél, és továbbra is karmát hoznál létre. Miért kellene akkor ezt megcsinálnom számodra? Ha embereket akar megmenteni az ember, nem lehet ezen a módon megmenteni őket. Meg kell értetni az emberekkel az alapelveket; neki tiszta szívéből kell akarnia megváltozni. Ez csupán az emberek igazi megmentése. Egyetlenegy tathágata már ilyen nagy erővel rendelkezik. E kozmikus *Dáfá* számára túlságosan könnyű, hogy megváltoztasson egy embert. Egyszer megneveztem egy példát¹⁴, tehát csak egy kis példát. Az olyan, mint az olvasztott acél egy acélkohóban. Ha egy faforgács beleesik, egy szempillantás alatt eltűnik. Még csak a nyomát sem tudod megtalálni többé. Ebben a *Dáfában* egy ember olyan, mint ez a faforgács. Miért hagyom én viszont, hogy saját magad műveld magadat? Ha valóban újonnan megteremténélek téged a *Dáfá* révén, és nem hagynám, hogy műveld magad, akkor a jövőben az életed mikroszkopikusától fogva a felszínig soha többé nem lennél te saját magad. Minden emléked, minden gondolatod, valamint a létmódod megváltozna. Nem tudnád többé, ki voltál te. Ezt újjáteremtésnek hívják, és nagyon rettenetes dolog lenne. Ennél aztán már nincs szó az emberek megváltásáról. Miért akarunk embereket megváltani? Az nincs úgy, hogy a *Fának* nincs meg ez az ereje; az úgy van, hogy a *Fá* esélyt teremtett az embereknek.

Tanítvány: *Hogyan kellene kezelni a nehézségeket a művelésnél? Ön is ugyanazokat a nehézségeket élte át, mint mi a művelésünknel?*

Mester: Ez egy új tanulóval való kérdés. Én sohasem beszéltem szívesen a személyes dolgaimról, de egyet megmondok nektek, ti művelők vagytok, én viszont nem. Nektek mind egy művelő követelményeihez kellene igazodnotok – senki sem kivétel, mindenkinek el kell érnie a beteljesülés szintjét és mércéit. De én nem vagyok hozzátok hasonló; én azért jöttem, hogy megtanítsam nektek ezt a *Fát*. A megpróbáltatások, amiket elviselek, minden vilávkör élőlényének a megpróbáltatásai. Azt, amibe én ütközök, senkinek sem szabad elmesélnem; ti nem is érthetitek meg ezt. Ti úgy találjátok, hogy a művelés nagyon egyszerű. Én csak azt mondtam nektek, hogy a karma felét eltávolítottam számotokra, úgy, hogy művelhessétek magatokat. Valójában, gondoljátok csak át, a művelésed miatt egyszerűen úgy véget vethetsz azoknak a rossz dolgoknak, amiket korábban csináltál a világegyetemben? Azt mondtam, hogy én tudom, miért feszítették keresztre Jézust. Talán nem tudta volna őt megszabadítani az apja, Jehova? A tulajdon ereje talán nem tudta volna saját magát megszabadítani, úgyhogy őt feltétlenül keresztre kellett feszíteni? Az ilyen dolgok túlmennek a képzeleteteken. Az emberek megváltása nagyon nehéz dolog. Némelyek azáltal hoztak létre karmát, hogy a sok életük során valami rosszat tettek a hétköznapi emberek között. Ez az adósság mindig hozzájuk kapcsolódik; sohasem lehet megszabadulni tőle. Némelyek viszont különböző szinteken – amikor szintről szintre leestek – istenségeknek tartoztak valamivel. Hogyan tudják ezt visszafizetni? Ezért az emberek megváltása nem egyszerű dolog. A vallásban némelyek azt mondják: „Ha készre műveltem magam, embereket fogok megváltani.” Azt mondom, hogy ez ragaszkodás.

Hogyan oldja ki a harag óriási hálóját, amelyik mindent átsző keresztül-kasul, és sokkal magasabb, mint a megváltandó¹⁵ szintje? Olyan egyszerű megváltani az embereket? Ennyit ehhez a kérdéshez.

Tanítvány: Szeretném egyszer megkérdezni a Tanárt, hogyan kerülhetjük el, hogy bálványt csináljunk Önből?

Mester: Én nagyon jól meg tudom érteni a tanulók szívét. Tudjátok, hogy én egy hétköznapi emberből, akinek a teste tele van karmával, művelővé változtattalak benneteket, és azt is, hogy mit adtam nektek, és távolítottam el számotokra. Nagyon jól meg tudom érteni ezt a hálás szívét. Ezért némelyek formalitásokon keresztül szeretnék megmutatni a tiszteletüket a Mesternek. Én azt sem mondhatom, hogy neked nem kellene tisztelned engem. Mert végtére is a Mestered vagyok, és neked tisztelned kellene engem. Másfelől én nem fektetek hangsúlyt a formalitásokra. Ámde némely tanulók még nem tudják olyan magasan megérteni, mint sok más tanuló. Nekik talán rossz a lelkiismeretük, ha nem mutatják ki tiszteletüket a Mester iránt. Valójában ez sem hibás. Mindazonáltal én elmagyaráztam egy alapelvet, éspedig azt, hogy némely valaki úgy véli, hogy ő már buddhává válhat, ha tiszteli a Buddhát, és ilyen és olyan sok templomot épített. Én mondom, ez nevetséges. Sákjamuni buddha azt mondta: „A szándékkal rendelkező *Fá* olyan, mint egy szappanbuborék.” Ezek szándékok, és nincs jelentőségük. Ennél pusztán a hétköznapi emberek egy picike erényét gyűjti össze az ember. Azt hiszed, hogy ezt a templomot a Buddha számára építtetted? A Buddhának már oda kell mennie, csak mert te megépíttetted a templomot? Úgy véled, ha te építtetél ott egy templomot, akkor a Buddhának jönnie is kell. De már jönnie kell a Buddhának, ha megparancsolod neki, hogy jöjjön? Ez nincs így. Némelyek azt hiszik: „Én alázatos meghajlást végeztem, én alázatos meghajlást végeztem előtted, így neked biztosságot kell szavatolnod nekem és a beteljesüléshez juttatnod engem.” Te tisztelsz engem; azt hiszed, hogy a Buddha a hétköznapi emberek érzületeivel rendelkezik, és örül, ha egypár jó szót mondasz neki? Elő foglak léptetni, és több fizetést fogok adni neked, ha minden nap szép szavakat mondasz nekem, mint egy hétköznapi ember? Az emberek elembéresítették a buddhákat, és emberi érzületekkel kezelték őket; de egyáltalán nem ez az eset áll fenn. Ezért nem szólítottalak fel benneteket, hogy így vagy úgy kezeljétek engem. De ha némely területeken léteznek egyes tanulók, akiknek ilyen szokásaik vannak, és ezt jónak találják, úgy azt sem lehet mondani, hogy hibásan cselekszenek. Csak úgy van, hogy a *Dáfában* mi nem fektetünk hangsúlyt a formára.

Erről a dolgról már többször beszéltem. Tehát hogyan kellene cselekedni? Mindannyian a saját szívüknek megfelelően csinálják. Ami egy olyan konferenciát illet, mint ez, úgy az nem megy, ha mi nem használjuk ezt a formát. Mindannyian együtt művelik magukat, és úgy találják, hogy nagyon harmonikus, ha belépnek ebbe a mezőbe. Senki sem fog rosszra gondolni. Amit kisugároz az ember, az mind együttérző és nagyon jó energia. Azok, amiket megtárgyal az ember, mind a művelésre vonatkozó kérdések, és hogyan lehet jobban csinálni. Ennek a környezetnek nem szabad hiányoznia. A tapasztalatok kicserélésén keresztül megtaláljátok a távolságokat egymás között, úgyhogy mások szintén szorgalmasan és folyamatosan haladhatnak előre. Ez egy nagyon jó forma. És ennél a formánál mindent saját kezdeményezésből szerveznek meg. „Én kiadok egy kevéske pénzt, hogy kibéreljek egy színházat”; „Én kiadok egy kevéske pénzt, hogy anyagokat nyomtassunk.” Egy másik kiad egy kevéske pénzt, hogy valami mást szervezzen meg. Ezen a módon csinálták meg ezt. Magánál az asszisztensközpontnál egy fillért sem helyeztek letétbe. Azok, akik csinálnak valamit, ezt saját maguk intézik el, és egy kész valamiként adják át ezt a dolgot másoknak. Akkor már elintézték a dolgot. Normális módon ez így van.

Emlékszem arra, hogy egy újság azt írta rólam: „*Li Hongzhi* nem fogad el pénzt, de a tanítványai egy *Fá*-konferenciát rendeztek New Yorkban, és 35.000 dollár bérleti díjat fizettek a helyiségért.” Persze a szív jó volt. A szív természetesen jó; ezt a nagyszerű *Fáért* és a szentséges *Fá*-konferenciáért tette meg az ember. Az ő elképzelésében csak a legjobb hely méltó a *Dáfához*. Az emberiség iszonyatos pénzüsszegekkel tud esztelenségeket üzni. Miért nem lehet akkor a szentséges és nagyszerű *Fá*-konferencia számára is egy jó helyiséget kibérelni? De nektek ügyelnetek kellene erre a dologra: A jövőben lehetőleg ne béreljünk drága termet; később erre ügyelnünk kellene. Az USA-ban nem tűnik úgy, hogy 35.000 dollár nagyon sok lenne, de Kínában ez már néhány százezer jüan. Persze én egy centet sem láttam ebből a pénzből; a legcsekélyebb nyomát sem láttam ennek a pénznek. Csak úgy volt, hogy egy tanuló kiállított egy csekket 35.000 dollárról, és kibérelte azt a termet. Miután kibérelte a termet, azt mondta az asszisztensközpontnak, hogy ő már kibérelte azt a termet, 35.000 dollárba került, és ezen és ezen a napon lehet használni. Ez volt. Ő tényleg több mint

30.000 dollárt fizetett érte. Ez a tanuló szíve volt; ez volt az a szív, amelyik őszinte a *Dáfával* szemben!

Mellesleg mondok még egy dolgot. Van itt néhány újságíró. Némelyek azt kérdezik, hogy *Li Hongzhi* milliomos-e. Te tarthatsz engem milliomosnak, milliárdosnak, sőt akár multimilliárdosnak, ez mind rendben van! Mert az, amit én birtokolok, nem cserélhető be az emberiség összes pénze ellenében sem! (hosszas taps)

Tulajdonképpen azt gondolom – egy másik szemszögből nézve –, mi olyan fontos hát abban, hogy van-e pénzem vagy nincs? Még ha lenne is pénzem, azt semminek tekinteném. Vegyek egy példát: Nekem százmillió tanítványom¹⁶ van, aki a *Fát* tanulja. Ha most azt mondanám, hogy mindegyiknek egy jüant kellene adnia nekem – gondoljátok csak át –, ha mindegyik adna nekem egy jüant, már milliárdos lennék. Azonkívül bármikor nekem adnátok azt. Te nyugodtan tarthatsz milliárdosnak engem! Némelyek még mindenhova el is mennek, hogy tudakozódjanak rólam. Megkérdezik, hogy milyen sokat kerestem a könyvek eladásán keresztül. Én mondom nektek, azokért a könyvekért, amelyeket Kínában hivatalos kiadók adtak ki, minden alkalommal egypár ezer jüan szerzői jogdíjat kaptam. Összesen több mint 20.000 jüant kaptam, átszámítva ez pár ezer USA-dollár. Csak ennyi volt ez. Mert ezeket a kiadókat a kormány működteti. Nem úgy fizetik ki a jogdíjat, mint más országok kiadói. Így van ez. Ha más területeken adnák ki a könyveket – mihelyt az ember aláírta a szerződést, szerzőként öt, hat vagy hét százalékot kap az ember jogdíjként, legfeljebb nyolc százalékot. De amit én kaptam, az nagyon kevés. Alapvetően én a szerzői jogdíjból élek. Én mondom nektek, hogy nem szükséges ragaszkodnotok ehhez a dologhoz. Semmit sem használ, ha ki is vizsgálod. Minek fáradozzak olyan sokat, hogy pénzt keressek? Ha csak egyszer mondanám, hogy mindenkinek tíz jüant kellene adnia nekem, milliárdos lennék! Milyen egyszerűen és gyorsan menne! És mindenki örömmel adná ezt nekem, és én is őszinte és becsületes módon kapnám meg. Minek kellene vennem magamnak ezt a fáradságot? Ezért találok úgy, hogy az emberek indítékai néha tisztátalanok. Ő nagyon szűklátókörűen és nagyon ostoba módon gondolkodik erről a dologról.

Tanítvány: *Hova megy el a karmánk, miután Ön eltávolította?*

Mester: Azt eltávolítottam számotokra. (taps) Nagyon nehéz embereket megváltani. Emlékszem arra, hogy az egyik *Fá*-konferencián¹⁷ a következőt¹⁸ meséltem el nektek: Létezik egy ember, akinél előre elrendelték, hogy az életében egy bizonyos napon agyvérzést kapna. Ez az ő karmikus megtorlása, és ezt teljes bizonyossággal megkapná. De miután tanulta a *Dáfát* – az nincs úgy, hogy nem szükséges többé karmát visszafizetned, ha tanultad a *Dáfát*; ez nem megy –, én nagyon-nagyon sokat eltávolítottam ebből számára, úgyhogy könnyen el tudta viselni. De ennek az állapotnak fel kellett bukkannia. Egy nap hirtelen a földre zuhant; agyvérzéses tünetekkel rendelkezett. Azonban nem tekintette gyakorlónak magát. Mindazonáltal a karmát már eltávolították, így az már nem volt olyan rossz. Ha most gyakorlónak tekintette volna saját magát, és erőfeszítéssel felállt volna, akkor minden azonnal újra rendben lett volna. Ilyen vizsga volt ez. De nem jutott át rajta; ámbár a vizsga kisebb lett, nem tudott átjutni rajta. Mindazonáltal az kisebb lett. Három nappal később újra lábra állt. Egy héttel később tudott járni. Egy hónappal később már úgy nézett ki, mintha semmi sem történt volna. Tudjátok, ha egy agyvérzést a kórházban kezelnek, nem gyógyul meg olyan gyorsan az ember. Ő azonban azt mondta: „Én *Fá*lun *Gong*ot tanultam; akkor hogyhogy agyvérzést kaptam ennek ellenére?” Akkoriban éppen elkezdtem a *Fá* terjesztését. Akkor azt gondoltam, hogy valóban nagyon nehéz embereket megváltani. Ő nem tudta, hogy ebben a pillanatban – amikor elviseltem számára ezt a nehézséget – egy tál mérget öntöttek belém. (taps)

Tanítvány: *Az érzelmek a nézeteken keresztül hatnak. Az elidegenedett modern emberek visszaélnék az érzelmekkel az elidegenedett nézetek miatt.*

Mester: Az nincs úgy, hogy az elidegenedett nézetek visszaélnék az érzelmekkel, hanem az emberek semmiben sem hisznek többé, és már nem fékezi meg őket semmiféle erkölcs. Tudjátok, hogy korábban léteztek vallások. Legalábbis az emberek tudták, hogy megbüntetik őket, ha rosszat csinálnak. De a mai emberek, különösen a fiatalabb emberek ezt nevetségesnek találják. Milyen büntetések? Hol léteznek hát istenségek? Ezt nem hiszi el. Nem hisz az istenségek létezésében. Gondoljátok át egyszer, ő nem tudja, hogy az istenségek láthatják azt, ha rosszat tesz. Nem tudja, hogy a rossz tetteit a jövőben megtorolják. Nem mer akkor mindent megtenni, ha nem léteznek többé ilyen kötőfékek? Emberek megölése, gyújtogatás; minden elgondolható gonosztettet elkövetnek.

Miért volt a hajdankor embereinek, tehát a korábbi embereknek nemes erkölcsük? Valójában egy ember nagyon tehetségtelen. Az nincs úgy, hogy az erkölcsé ilyen és olyan nemes volt, hanem ő hitte, tudta, hogy megtorlást fog kapni, ha rosszat tesz, és jóval fogják viszonzni, ha jót tesz, és hogy egy embernek jószívűen kellene élnie. Most ez a kötőfék nem létezik többé. A templomba¹⁹ járást az emberek civilizált viselkedésnek tekintik. A templomba²⁰ járást arra szolgáló cselekedetként nézik meg, hogy ott pénzért könyörögjenek, azért imádkozzanak, hogy fiuk szülessen, oltalmazzák őket, és szerencsétlenséget és nehézségeket távolítsanak el számukra. Ő nem hisz valóban. Gondoljátok csak át, az erkölcsi fékek szempontjából nézve, a mai társadalom teljesen ellenőrzésen kívülre jutott. Akkor nem mer minden lehetségest megtenni? Abszolút módon kiemeli az egyéniségét: „Én ezt és ezt szeretném csinálni.” Te azt csinálsz, amit akarsz, és ezt igazán jónak talárod. De az istenségek ezt nem találják jónak. Ezért ne felejtse el, hogy téged istenségek teremtettek. Ha az istenségek rossznak tartanak, akkor nem akarnak többé téged. Akkor el fognak pusztítani!

Tanítvány: *A kozmikus Fá korábban ismeretlen volt a világegyetemben levő élőlények számára. A jövőbeli világegyetem minden élőlényé, bezárólag a beteljesüléshez művelődött tanítványokkal, megismerheti annak a mindenkori kozmikus szintnek az összes Fá-alapelvét, ahol tartózkodik?*

Mester: Amit ti tudtok, és amit megértetek; én mondom nektek, az olyan, mint amikor a könyvek olvasásánál a Fá szempontjából értetek meg valamit. Ti csak azt a részt tudhatjátok meg, amit a kozmikus Dáfá felismerés által igazoltat veletek. Ellenben az igazi Fát nem lehet tudatni veletek. Nemcsak az emberiségnek, hanem a világegyetemben levő összes lénynek sem engedik meg, hogy megismerje ennek a Fának a konkrét létformáit. Ezt az alapelvet én csak összefoglalóan magyaráztam el nektek a hétköznapi emberek nyelvén és gondolkodásmódján keresztül. Az igazi létformáját ellenben nem szabad tudnotok. Talán a jövőben tudatában lesztek ennek a fejetekben, és tudni fogjátok, hogy a világegyetemben létezik egy Fá, de hogyan van ez konkrétan, nem tudhatjátok. Mert különböző szinteken a különböző szintek élőlényei különböző látókörök állapotával rendelkeznek. Azon a szinten ő egy istenség. Ha azok az istenségek, akik nagyon sok szinttel magasabbak, mint ő, rátekintenek, számukra ő is csak egy hétköznapi ember. Minél tovább fenn, annál magasabbak a mércék.

Tanítvány: *Ha az ember tiszta szívvel olvassa át a Zhuán Fálunt, a konfliktusoknál magába néz, és nyíltan és őszintén műveli magát, akkor már eléri a szorgalmas és állhatatos előrehaladás mércéjét?*

Mester: Ez már a szorgalmas és állhatatos előrehaladás jele. Ha az ember elérheti ezt a pontot, már állhatatosan halad előre. Ha el akartok jutni a beteljesüléshez, talán még léteznek legyűrendő vizsgák. Tudom, hogy a tanulók már nagyon mélyen megértették a Fát. Meghallgattam az előadásaitokat a képernyőn keresztül. Azt mondtam, hogy a tanulók már nagyon érettek; ez így van. A Kínában élő tanulók már nagyon érettek, mert ők már egypár évvel ezelőtt elkezdtek, hogy szorgalmasan és állhatatosan haladjanak előre. Ma Kínán kívül is egy nagy csomó tanuló egyre érettebbé válik. Ti tudtok a Fában beszélni a Fáról. Ez nagyon jó.

Tanítvány: *Mi nem vagyunk vallás, de később az emberiség vallásnak fog tartani bennünket. Hogyan kellene ügyelnünk arra, hogy lehetőleg ne ezt a benyomást hagyjuk hátra másoknál?*

Mester: Mivel a körülmények a különböző területeken különbözőek, a Fá-terjesztésnél nektek valóban ügyelnetek kellene erre a pontra. Te azt akarod, hogy mások megkapják a Fát, és hogy azok is megkapják a Fát, akik sorskapcsolattal rendelkeznek, de még nem kapták meg a Fát. A társadalomban különösen kellene ügyelnetek arra, hogy másoknál ne hagyjátok hátra azt a benyomást, hogy mi olyanok volnánk, mint egy vallás. Persze én is észrevettem, hogy az újkor fehérei – ha némelyek bármit gyakorolnak vagy csinálnak – egyszerűen vallásként nevezik meg azt. Nekik egy mércéjük sincs a vallás fogalmára.

Tanítvány: *A művelésen keresztüli beteljesülés szintjének valójában közvetlen köze van az élet és halál vizsgájához, amelyen átjut az ember.*

Mester: Erről nemrég az ausztráliai Fá-konferencián²¹ beszéltem. Valójában a ti műveléseteknél nincs úgy, hogy nálad művelőként csupán az utolsó lépésnél vizsgálják meg, hogy eljuthatsz-e a beteljesüléshez, vagy sem. Hanem, ha látják, hogy egy ember a művelés folyamán elérhet valami ilyesmit, elkezdik, hogy levizsgáztassák, hogy átjuthat-e vagy sem a beteljesülés vizsgáján. Ezért ez

mérvadó. Ameddig az ember művelő, bele fog ütközni ebbe. És ez a vizsga egyvalaki számára semmi más, mint egy életre-halálra szóló vizsga. Természetesen nem fog mindenkivel megtörténni, hogy valaki meg akarja ölni, vagy valami mást akar elkövetni vele szemben. Nem kell feltétlenül úgy lennie. Úgy, mint az a példa²², amit megneveztem, hogy némely valaki közülünk a kritikus pillanatban el tudja engedni a jövőjét, a munkáját és a karrierjét. Nem jutott át akkor ezen a vizsgán? Minek él hát az ember? Ámde nem azért, hogy a hétköznapi emberek között kapjon jó kilátást, kielégítő karriert és bizonyos célokat, amelyeket így vagy úgy el akar érni. Ha mindezt a szeme elé helyezik, és ha valóban ezekről a dolgokról van szó, ki tud akkor jutni? Ha valóban ki tud jutni, akkor nem jutott át az élet és a halál vizsgáján? Az emberek ugyanis nem éppen ezért élnek? Ha ő ráadásul ezt mind el tudja engedni, nem tudja akkor az életet és a halált is elengedni?

Ez nem egy elrendezett vizsga számodra, hogy a kritikus pillanatban el tudod-e engedni az életet és a halált, hogy el tudod-e engedni az úgynevezett boldogságot is, aminek az elvesztése aggaszt²³? És hogy meg tudod-e tenni ezt a lépést, és el tudod-e engedni ezt a szívet? Olykor-olykor megmondtam, hogy egy véletlen sem létezik. Miért tudják a többiek megtenni ezt a lépést, te viszont nem? Sőt még azt hiszed, hogy igazad van, és még meg akarsz győzni másokat.

Tanítvány: *Lehet mondani, hogy a nézetek a karma miatt léteznek, és hogy a karma nincs többé ott, ha a nézetek eltűntek?*

Mester: A kettő között a következő kapcsolat áll fenn: Amikor egy ember megszületik, tiszta gondolatai vannak; nincsenek semmiféle szilárd megszerzett nézetei. Az emberek ezt jónak tartják, azt nem; ezt a dolgot így kellene megcsinálni – lassan emberi nézetek alakulnak ki. Kiváltképpen léteznek még olyan emberek, akik megtanítják a gyermekeiknek, hogyan védhetik meg magukat, őrizhetik meg az érdekeiket, és büntethetnek meg másokat. Szántszándékkal tanítják meg a gyermekeiknek, hogy rossz emberek legyenek, és még jó tapasztalatoknak is tekintik ezeket. Ha neked normál felnőttként nincsenek ilyen nézeteid, akkor te vagy a legészszerűbb. Mindennel tisztában vagy, és mindent tudsz. Ha megítélsz valamit, nem jutsz semmiféle nézetbe. Mindennel, amivel találkozol, amibe ütközöl, vagy amit látsz, tisztában vagy, mihelyt csak egy pillantást vetsz rá. Ez csupán a te igazi éned; ez csupán bölcsesség.

Ha egy ember problémákba ütközik, és tudja, hogyan kellene megoldania azokat, és hogyan kellene megerőltetnie az agyát, akkor ez az az okosság, amiről a hétköznapi emberek beszélnek. Ez nem bölcsesség. Ez onnan ered, hogy a különböző megszerzett nézetek arra vezetnek rá téged, hogy még sikamlósabb legyél, mint egy angolna, azért hogy megőrizd a saját érdekeidet. Egyedül ezáltal már rosszat tehetsz, úgyhogy karmát hozol létre. Mivel te meg akarod őrizni a saját előnyeidet, azért jöttek létre ezek a nézetek. Ha ezek a nézetek valami rosszat akarnak tenni, karmát hoznak létre, mert ezek a nézetek vezetnek a tetteidhez. Ha csinálsz valamit, karmát lehet létrehozni. Mindazonáltal a karma nem nézet. Némelyek úgy találják, hogy nem élnek rosszul; némelyek azt hiszik, hogy nagyon okosak, és valóban van bennük valami. Fáradságosan harcoltak másokkal, és azáltal nyernek egypár előnyt. Én látom, hogy ő tulajdonképpen nagyon fáradságosan él. Nem tudja, miért él. Azt hiszi, hogy nagyon okos. Ha néha tenni akar valamit, azt hiszi, hogy az a saját gondolataiból jönne. Valójában a nézetei befolyásolják és irányítják. Nincs meg többé a saját természete. A legtöbb ember, aki a mai társadalomban él, ebben az állapotban található. Hol léteznek hát olyan emberek, akiknek az énje valóban él? Az emberek pontosan ilyenek; nem tudnak ettől megszabadulni. Ezért teljes bizonyossággal nézetek alakulnak ki, csak a mennyiség különböző.

Tanítvány: *Az ugyanazon a szinten levő emberek természete és eredete nagyon különböző. Az úgy van, hogy azok az emberek, akik egy alacsony szintről estek le, nem rendelkeznek azon emberek életének az eredeti anyagaival, akik magasabb szintekről jöttek?*

Mester: Az emberek mind az emberek szintjén vannak, de az eredetük különböző. Ezért némelyek nem rendelkeznek azokkal a még mikroszkopikusabb részecskékkel, amelyek magasabb szinteken állítják össze az élet eredetét. Tehát a legalapvetőbb részecskék, amelyek az életet képezik, különbözőek. Némely életeknek nincs olyan magas szintjük, és nem olyan mikroszkopikusak. Így gondolják ezt el; ez tehát egy különbség.

De az itt jelenlevőknek egyáltalán nem szükséges ezen töprengeniük. Úgy véled, hogy nem tudod olyan magasra művelni magad, mivel az életed nem olyan mikroszkopikus, mint egy másiké? Valójában te ezt emberi gondolatokkal képzeled el. Az első kérdés az, hogy visszatérhetsz-e, és eljuthatsz-e a

beteljesüléshez. Ha eljuthatsz a beteljesüléshez, ha valóban visszatérhetsz, úgy fogod találni, hogy egyáltalán nincs meg az a gondolatod. Ez a világegyetem irtózatosan nagy, és nem olyan, ahogyan te azt elképzeled magadnak; tehát hogy egyre magasabbra akarsz menni. Az egyáltalán nincs úgy. Mondok egy példát: Némelyek mindig úgy találják, hogy jó az otthonuk, és újra haza akarnak menni, mindegy, hova is mentek. Ez a hasonlat viszont még nem egészen találó. Ez azt jelenti, ha neked nincsenek emberi gondolataid, úgy fogod találni, hogy a te saját helyed a legjobb, és sehol sem jobb, mint ott. Mindegy, hogy milyen magasan is fekszik egy hely, mégsem olyan jó, mint a sajátod. Ez egy egészen más gondolkodásmód.

Tanítvány: *Hogyan különbözteti meg az ember az eredethez és az igazhoz való visszatérés jelenségét attól a jelenségtől, hogy ragaszkodás miatt valami újat akar kitalálni és mutatni?*

Mester: Maradjon észszerű, és hasonlítsa össze magát a *Fával*. Azt, ami nem felel meg a *Fának*, és azokat a cselekedeteket a *Dáfá*-munkánál, amelyek hasonlítanak a hétköznapi emberek cselekedeteihez, mind el kell távolítani. Ha egy konkrét munkánál – például a *Fá*-terjesztésnél – az embernek van egy jó módszere, amely arra ösztönözheti az embereket, hogy megkapják a *Fát*, és ez sem a *Dáfá* hírnevének nem árt, sem embereket nem kényszerít a *Fá*-tanulásra, akkor ez mind normális és megfelelő. Ennél nem létezik a ragaszkodás kérdése, és hogy valami újat talál ki és mutat az ember. Ha megpróbálja, hogy hagyjon másokat megkapni a *Fát*, valóban azon van, hogy megmentse az emberek életét. Ez és az a kívánság, hogy visszatérjen a saját élete eredeti helyére, nem ragaszkodások. Én mondom nektek, minden itt jelenlevő a művelésnél van. Mindenki azon van, hogy művelje magát. Ez azt is jelenti, hogy ti mindannyian még a hétköznapi emberek szívével rendelkeztek. A kérdések, amelyeket feltesztek, a dolgok, amikre gondoltok, és ha más emberekről beszéltek, ti egymás között, bezárólag veletek saját magatokkal – mindezekben az esetekben nektek talán ragaszkodásaitok vannak. Mert ti mindannyian a hétköznapi embereknek a szívével rendelkeztek. Ha egyvalaki azért végzi a *Dáfá*-munkát, hogy hírnévre és gazdagságra törekedjen, akkor azt mondom, hogy ő nem juthat el a beteljesüléshez, ha nem veti le ezt a szívet. Másképpen mondva, még ha te valóban akarsz is csinálni valamit a *Dáfá* számára, mindenekelőtt a *Dáfá* álláspontjából kellene kiindulnod, és azt követően a gondolataidból. Ha az ember figyelmen kívül hagyja a *Dáfát*, és mindig csak saját magát tartja fontosnak, akkor azt mondom, hogy ez nem helyes. A *Dáfá* áll az első helyen.

Tanítvány: *A Zhen, Shan, Ren örökre változatlan marad. Ha az élőlények egyre tisztátalanabbá válnak, akkor a Zhen, Shan és Ren is el fog idegenedni?*

Mester: Mindegy, hogy az élőlények tiszták-e vagy sem, a *Fá* nem változik. Én ezt így mondom: Mindegy, hogy mikor, a három szó *Zhen, Shan, Ren* örökre *Zhen, Shan, Ren* marad. Te nem olvashatod másképpen őket, igaz?! Ami azt illeti, hogy milyen messze távolodtak el az élőlények a mércéjüktől, ez az élőlények problémája. Ezért mi folyamatosan e *Fá* szerint, a megváltoztathatatlan *Fá* szerint fogjuk kijavítani azokat az élőlényeket, akik ellene mennek a *Fának*. Ezt hívják pontosan harmonizálásnak.

Tanítvány: *A fiam 15 éves. Mivel már nem tudom irányítani őt, csak a nevelőotthonba küldhetem. Én szeretem a fiamat, és mindent meg akarok tenni, hogy segítsek neki. Ez ragaszkodás?*

Mester: A művelési folyamatok közben ebben az időszakban ezt a fajta szülői szeretetet nem lehet ragaszkodásként megnevezni. De én azt mondom a művelődő tanítványaimnak, hogy tulajdonképpen mindenkinek megvan a saját sorsa. Ha már teljesítették a szülői kötelességeket, és a gyermek már kialakította a nézeteit, és már felnőtt, akkor nagyon nehéz megváltoztatni. Természetesen a nevelése olyasmi, amit neked meg kell tenned. Ha már valóban nem tudod nevelni, és ő feltétlenül csinálni akar valamit, akkor te sem csinálhatsz semmit. Ameddig nem követ el bűncselekményeket, valóban nem csinálhatsz semmit. Természetesen, ha bűncselekményeket követett el, a jogorvoslati eszköz segítségével megfékezheted. Ha nem követ el bűncselekményeket, de az, amit tesz, rossz, és ha nem hallgat rád, mindegy, hogy hogyan neveled, akkor valóban nem csinálhatsz semmit; kivéve, ha tanulja a *Dáfát*.

Mindenkinek megvan a saját sorsa. Senki sem irányíthat másokat, még akkor sem, ha a te gyereked. Te azt mondogod: „Én pontosan azt akarom, hogy a jövőben ő ilyen és olyan legyen²⁴.” Én mondom neked, még ha száz millió dollár vagyont is hagynál hátra neki, de neki nincs meg ez a szerencséje, akkor mindez megsemmisülhetne egy tűzesetben, vagy nagyon rövid időn belül mindent eltékozolna. Ahhoz, hogy örököljön, rendelkeznie kell azzal a szerencsével; ez azt jelenti, hogy ezzel a

sorssal kell rendelkeznie. Tulajdonképpen némelyek azt gondolják: „Én azt akarom, hogy a gyermekeim itt vagy ott járjanak iskolába. A fáradozásaim révén elértem ezt.” Valójában ez a sorsában áll. Az erőfeszítéseid is, amelyeket makacsul megtettél, a hétköznapi emberek elkerülhetetlen tette. Mert az emberek semmi esetre sem fognak az ágyban feküdni és arra várni, hogy manna hulljon az égből. Még ha meg is mondják az embereknek, hogyan lesz egy bizonyos időben, akkor sem hiszik el. Ezért az emberek mind utána, mind előtte Ponciustól Pilátusig fognak rohangálni, és aggódni fognak. Az emberek mármost csak emberek; ezért az aggodalmaik is elkerülhetetlenek. Ha a gyermekek még nem nőttek fel, továbbra is nevelhetjük őket. Ha már felnőttek, és valóban nehezen nevelhetők, ez nem is a te hibád.

Tanítvány: *Léteznek módszerek arra, hogy megerősítsék azok fő-össz jellemét, akiket a mellék-össz jellemük irányít?*

Mester: Már megmondtam nektek, hogy én csak a művelőkkel szemben vagyok felelős. Egy művelőnél nem létezik ez a probléma. Korábban ez létezett nálad, és te még nem voltál művelő. Most műveled magad, és neked nyíltam és őszintén kellene művelned magad, és mindent letenned. Neked csak művelned szükséges magad, akkor minden problémát meg lehet oldani, mert művelő vagy. Ha viszont csak azért gyakorolsz, hogy megoldd ezt a dolgot, akkor ez nem megy. Akkor te nem vagy teljes egészében gyakorló, művelő. Nálad még létezik olyasmi, hogy azért gyakorolsz, hogy megoldd ezt a dolgot. Még ha csak kevéssel is rendelkezel ebből, nem tekintetted magad teljes egészében művelőnek.

Mit tehet hát az ember ellene? Tudjátok, hogy több mint száz millió tanuló létezik. E között a százmillió ember között ki tudja, hány ember létezik, aki még súlyosabb problémákkal rendelkezik, mint ez, de mindet megoldották. Azonkívül annál az embernél, akire gondoltál, nem feltétlenül a mellék-össz jellemmel van probléma. Te még nem ismered az ő valódi helyzetét. Ezért azt mondom, ha az ember valóban művelni akarja magát, valóban fel kell adnia azt és nem töprengenie rajta többé. Mindazonáltal ez nagyon nehezen érhető el, mert minden dolog számára létezik egy sorskapcsolat, és következésképpen az nem véletlen. Talán korábban hálán vagy haragon át kapcsolódott össze valakivel. Ezért az embernek valóban művelőként kellene szemlélnie magát. De talán még szintén ilyen nehézségekbe fog ütközni, és még el fog tartani egy ideig. Azt is meg kell néznom, hogyan jár el ezzel a dologgal, és hogy a szíve állhatatos-e vagy sem. Ha ő valóban nem törődik többé ezzel, és állhatatossá vált, ha valóban egy művelő szívállapotával rendelkezik, talán minden észrevétlenül el fog tűnni; talán mindent rendbe hoznak számodra. Ezért a művelés rendkívül komoly, és semmiképpen sem gyerekjáték. Semmiképpen sincs úgy, mint a hétköznapi emberek között, hogy az ember valami pénzt ad valakinek, úgy, hogy megoldjon valamilyen problémákat. Ez nem cserélhető be pénzért.²⁵

Tanítvány: *Azoknak, akik a hétköznapi emberek között eltévelyedtek, és nincs rossz alapjuk, vannak még esélyeik, hogy újjólag emberek legyenek, miután az igaz arcukat teljesen megjelent?*

Mester: Túl sokat gondolsz az ilyen dolgokra; mindez olyasmi, ami a jövő számára van. Amikor a világegyetemben levő összes élőlény eltérült a kozmikus Fától, és a világegyetemben helyreigazítják a Fát²⁶, akkor minden élőlény, aki nem felel meg többé a különböző szinteknek, le fog esni ezekről a szintekről. Ha megint nem felelnek meg a következő szinteknek, tovább esnek lefelé; ha ez így megy tovább, még tovább esnek lefelé. Némelyek alacsonyabb szintekre esnek, és némelyek lesüllyedtek az emberekhez. Némelyek még csak emberek sem lehetnek többé. Ez azt jelenti, minden élőlény azon van, hogy meghatározza a különböző helyzetét. Ez a magatartásuk és a szintjük igazi megtestesüléséből ered. A mai emberi társadalom minden tetteire léteznek mércék. Ez azt jelenti, az emberek is azon vannak, hogy meghatározzák a jövőbeli különböző helyzetüket. Az emberi társadalomnak nem szabad örökké ezen a módon romlania. Némely élőlényeket talán megsemmisítenek; némelyek felfelé fogják művelni magukat. Némelyek talán emberek lesznek vagy valami mások. Ez azt jelenti, hogy a lények Dáfá iránti magatartása állapítja meg a helyzetüket.

Tanítvány: *Gyakran találok úgy, hogy az alapelv szempontjából tudom, hogyan kellene csinálnom, de nem csinálom a szívem mélyéből, úgyhogy nem érintem meg mások szívét.*

Mester: A művelési folyamatok közben néha megmutatjátok, hogy a szívetek mozdulatlan marad a hétköznapi emberek és az embervilág dolgai iránt. Mivel a tanulók is a hétköznapi emberek

szívével rendelkeznek, néha ők is unalmasnak találják, ha egymás között némely dolgokról beszélnek. Ez az állapot is megmutatkozhat. De ha a szív mozdulatlan marad a Fátanulásnál, akkor ez probléma. Ha a Dáfá-munkánál a szavak megfelelnek a Fának, azok megérinthetik az emberszívet; ha nem, akkor nem érinthetik meg az emberszívet.

Tanítvány: *Egy nyugati tanuló most kínai orvostudományt tanul és „A sárga császár belső alkímiája”²⁷ című könyvet olvassa. Ez egy kötelező tantárgy. Szeretné megkérdezni, hogy ennek van-e befolyása.*

Mester: Nincs. Miért nincs? Mert mi az összes ilyen helyzetet munkának tekintjük és a hétköznapi emberek társadalmában levő valaminek. Ezért te csak a hétköznapi emberek technikáit tanulod. Nekünk vannak más eszközeink arra, hogy megoldjuk ezt a problémát. Tehát ennek nincs befolyása.

Tanítvány: *Ha az embernek csak nagyon nehezen sikerül a teljes lótusz, akkor ennek ellenére lehetséges felnyitni a nagy égi kört?*

Mester: Te azt kérdezed, hogy fel lehet-e nyitni a nagy égi kört, ha a lótuszülésnél nagyon rosszul érzed magad; erre gondolsz? A művelésnél nem létezik teljesen egyforma elrendezés. Mindegy, hogy milyen rosszul érzed magad a művelésnél, neked ezt nem szabad egy önálló jelenségként szemlélned. Miközben fájdalmaid vannak, ez a karma-eltávolítás megjelenése. Ugyanabban az időben a tested is megváltozik a gyakorlásnál. Ez kölcsönösen támogatja és kiegészíti egymást. De néha ti anélkül akarjátok megnyújtani a lábaitokat és a lótuszülést csinálni, hogy a gyakorlatokat végeznétek. Ti művelők vagytok, minden időben fogtok lehetőségeket kihasználni, avégett hogy megemelkedhessetek.

Tanítvány: *Ha a tanítvány egy nap a szabotázs áldozatává válna, hogyan kellene akkor tanulnia a Fát?*

Mester: Az már elegendő, ha az ember abban a helyzetben állhatatosan műveli magát a Dáfá szerint. Miért gondolsz arra, hogy mások szabotálnak téged? Művelőként mindegy, hogy mi történik körülötted vagy akár később is, ha pontosan kielemezted, erre léteznek okok.

Tanítvány: *Mi a jelentése annak, hogy többször műveli magát a világi Fán túl?*

Mester: Ezzel arra gondolsz, hogy ismételten műveli magát? Valójában az úgy van, hogy addig kell művelnie magát az embernek, amíg eléri a beteljesülés szintjét. A mennyben levő istenségek nem fognak nehézségeket okozni neked; ez azt jelenti, neked egyre itt kell művelned magad a hétköznapi emberek között. Azért hogy egy nagyon magas szintet érj el, még egyszer kell művelned magad, miután egyszer már műveltél magad, éspedig addig, amíg elérted azt a szintet, amit el kellene érned. A művelési energia ott fent növekszik, és áttöri a szintet; mindazonáltal te még mindig itt műveled magad az emberek között. Így gondolják ezt el. Léteznek ilyen esetek, de nincs mindenkinél így.

Tanítvány: *Némely tanulók szántszándékkal kísérik figyelemmel a köröket, amelyek a homlokuk előtt nőnek. Ennek a többszörös világi Fán túlra való műveléshez van valami köze?*

Mester: Ez nincs így. Valójában a különböző szinteken való művelés során a test változásai a mindenkori szint állapotával rendelkeznek. A változások mind különbözőek. Ha ti saját magatokat látnátok a művelésetek jelenségeit, először megijednétek, és aztán a szívetek nem tudná elviselni többé. Az istenségek és buddhák nagyszerű és grandiózus megjelenéseit, és még azt a bonyolult állapotot is, amelyik nem írható le az emberi nyelvvel, valamint azoknak az állapotoknak a konkrét megjelenéseit, amelyek a külszínen mutatkoznak meg különböző szinteken – ezt nem tudja elviselni egy ember. Tudjátok, hogy mindegyik szinten különböző megjelenési formák léteznek. Tetőtől talpig, bezárólag a tested körüli mezővel – ez mind változik. Ezért az minden nap más, ha némelyek nagyon gyorsan törnek át a szintet, és nagyon gyorsan emelkedik a szintjük. Talán látnátok egy olyan buddha-képet, amelyiknél négy fej van a buddha fején; ezen a négy fejen megint három fej van, ezeken megint van két fej, és ezeken még egyszer egy fej. Ez olyan, mint egy piramis²⁸. Ez is a buddha igazi alakja és különböző szintek megjelenési formája; méltóságteljes és nagyszerű. Ez nem képzelhető el emberi gondolatokkal.

Tanítvány: *Tudom, hogy a művelésnél sok szenvedést kell elviselni. De én szeretem az életet, és szép dolgokat óhajtok magamnak. Jól akarom csinálni a dolgokat. Ez ragaszkodás?*

Mester: A művelésed folyamata közben ez mind nem számít ragaszkodásnak. Én nem követeltem meg, hogy neked le kellene mondanod a szép életről, nem kellene többé kívánságaidnak lenniük, és nem kellene jól végezned a munkádat. Éppen ellenkezőleg, azt mondtam, hogy jól kellene végezned a munkádat. Ha nem végzed jól a munkádat, hogyan lehetsz akkor jó ember? Mindegy, hogy hol vagy, neked jó embernek kell lenned, akkor vagy csupán igazi művelő. Ezért csak azt mondom neked, a művelés közben, tehát ameddig sokat olvasod a könyvet, sokat tanulod a *Fát*, műveled magad, a vizsgákon való átjutásnál és a nehézségeknél szigorú követelmények szerint cselekszel, ha a konfliktusoknál a belsődben kutatsz – ameddig így cselekszel, a szinted fokozatosan emelkedni fog. Bármit is hozol szóba, az akkor új ötleteket és felismeréseket tartalmaz. Persze ez nem onnan jön, hogy te saját magad szántszándékkal így vagy úgy akarsz csinálni valamit. Ez a megemelkedésen és azokon az új felismeréseken keresztül létrejött jelenség, amelyek a művelésed közben természetes módon keletkeztek.

Tanítvány: *Én Önnek egy tízéves tanítványa vagyok. Amikor a gyakorlatokat végzem, mindig mozognak a lábaim. Mihelyt megpróbálok ellenőrzés alatt tartani őket, felhagyok a gyakorlatmozdulatokkal²⁹.*

Mester: Ez egy ideiglenes állapot. Mert a gyerekeknél nincs úgy, mint a felnőtteknél, hogy a lóbuszülésben félholtan viseltet el veled fájdalmaidat az ember. Mindazonáltal a karma-eltávolítás jelensége is fog létezni. Talán nem lesz olyan sok fájdalmaid. Ez egy állapot megjelenése; később jobb lesz.

Tanítvány: *A Tanár az ultraanyagról³⁰ beszélt. Ön azt mondta, hogy az még anyagibb, mint a mi dimenzióinké.*

Mester: Te már megint ilyen dolgok iránt érdeklődsz; a Mester viszont nem fizikaórát tart. Csak akkor beszélek a világegyetem szerkezetéről, ha van valami köze annak a megemelkedésnek az állapotához, amit most mutattok. Ezért ne ragaszkodjatok hozzá. Az nem megy, hogy most a világegyetem teljes szerkezetét elmagyarázzam nektek, és mindent kiöntsek rátok. Azonkívül a világegyetem is rendkívül bonyolult. Az emberi nyelv nem is írhatja le. Amikor Svájcban magyaráztam a *Fát*, leírtam ezt a világegyetemet.³¹ Amikor ezt magyaráztam, nagyon nehezemre esett, hogy pontosan elmagyarázzam. Mielőtt kiadták a könyvet, még egyszer gondosan kijavítottam. Ha elolvassátok egyszer a könyvet, talán valamivel világosabb lesz számotokra. Valójában csak eddig a mértékig lehet elmagyarázni, mert már nem létezik olyan nyelv, amelyik pontosan ki tudja fejezni. Azonkívül, ha a hétköznapi emberek nyelvével mondja ki az ember, az már nem olyan, mint amilyen valóban.

Tanítvány: *Én újra és újra hallom a Fálun Gong-zenét. Néha alvás közben is felbukkan.*

Mester: Ez jó dolog. Mert a *Dáfá*-zene a művelésnél már a *Fá* oldalát mutatja meg. Mögötte is létezik a *Fá* tartalma.

Tanítvány: *A kaliforniai Fá-konferencián³² az év elején a Mester „Négy Nagyot³³” említett meg. Elmagyarázhatná ezt még egyszer?*

Mester: Tulajdonképpen ezt a „Négy Nagyot” először Sákjamuni buddha említette meg, nevezetesen a földet, vizet, tüzet és szelet. Ezek a világegyetem létfontosságú alapjának a megjelenései azon a szinten; mindazonáltal ezek nem a végső ok. Ezért olyanok számotokra, mint egy világegyetem. Ha te az egész világegyetemet látod, azt hiszed, hogy ez az egész világegyetem. Valójában ez csak egy kis világegyetem területe. Még számtalan hasonló világegyetem létezik; lépten-nyomon megtalálhatók a világegyetem egy még nagyobb területén. Úgy van, mint a molekuláknál, amelyek mindenütt megtalálhatóak ebben a dimenzióban. Itt minden molekulából áll. Ilyen a fogalom. Ez a világegyetem egyik formája, amelyik egy bizonyos szinten mutatkozik meg. Mindazonáltal azon a szinten létezik a *Fá*, amelyik megmutatja a *Dáfát*³⁴ azon a szinten. Mert ha ő azon a szinten nem felel meg a *Fá* mércéinek, akkor a szintje alatti egész rendszer nincs többé rendben. Ezért én megállapítottam, hogy a „Négy Nagy” a *Fától* való eltérése miatt a mérhetetlenül hosszú idő alatt már elmállik, és úgy néz ki, hogy fel fog oszlani. Ez azonban a megújítás előtt volt.

Tanítvány: *Az élőlények se nem sokasodnak, se nem lesznek kevesebben. Ők a kozmikus égitestek bizonyos szintjein léteznek...*

Mester: Az biztos, hogy az élőlények nem sokasodnak, és nem lesznek kevesebben. Ha egy élőlényt megsemmisítettek azon a szinten, akkor egy új élet fog keletkezni ugyanazon a szinten. Valójában a múltban sohasem létezett egy emberrel több vagy kevesebb a földön. De ha most erről beszél az ember, az emberek ezt nem hiszik el. Kínában még mindig az egygyermekes politikát hajtják végre. Mivel ez sok politikai dolgot érint Kínában, mi nem beszélünk ilyen dolgokról. Ma nagyon kevés ember létezik a nyugati társadalomban; talán azért születtek újra ott, hogy megkapják a *Fát*. (taps)

Valójában mindegy, hogy te most Európából, Amerikából, Afrikából, Ausztráliából vagy Ázsiából jössz, nem feltétlenül vagy igazi sárga bőrű ember; nem is vagy feltétlenül igazi fehér bőrű ember. Ezért nagy számban léteznek olyan fehér bőrű emberek az amerikai társadalomban, akik négerek vagy indiánok reinkarnációi. Szintén nagy számban léteznek olyan négerek, akik fehérek reinkarnációi. Ez az oka annak, hogy miért védi olyan sok ember a fehérek között a négerek érdekeit.

Tanítvány: *A Tanár azt mondta, hogy egy ember egész életét az emberi nézetek fogják irányítani. Ha az ember nem változtatja meg őket, egyre tovább irányítják.*

Mester: Így van ez. Egyszer így mondtam: azt mondtam, ha egy fehér megkapta a *Fát*, ha te elmondod neki az alapelveket, megnézi egyszer őket: „Ó, értem; ez az igazság.” Nevezetesen az alapelvek egyszerre áttörik a megszerzett nézetét. A héj, amelyik úgy zárja el az igazságot, hogy nem látja ezt, egyszerre kinyílik. A kínaiaknál másképp van. A kínaiaknak megvannak az ősi nézeteik. A civilizáció öt-hatezer éves története, az ókorban létező száz gondolati irányzattól a mai különböző tanokig, és még a különböző dolgokban való hit is a száz gondolati irányzat előtt, különböző dolgokról alkotott nézeteket. Ezeket a dolgokat, amelyeket a sok előző életben alakítottak ki, az egész életedben raktározzák el. Az életed persze nem fog meghalni; csak ezt a hús-vér testet cserélik ki életről életre, úgy, mint egy ruhadarabot. Az előző életekből származó állapot és az emlékek aztán meg fognak mutatkozni. Természetesen a hétköznapi emberek ezt nem vehetik észre olyan könnyen.

A kínaiak kultúrája is ősrégi. Ki tudja, milyen sok nemzedéktől tartalmaz dolgokat. Ezek a dolgok ahhoz vezettek, hogy a kínaiak túlon túl sokat átéltek. Éppen ezért nagyon nehéz áttörni ezeket a nézeteket. Ha te azt mondd neki, hogy ez egy igaz alapelv, világos lett neki: „Ó, így van ez, de miért van ez így?” Aztán megmondod neki, hogy ez azért van így, mivel az úgy és úgy van. „Ó, értem.” Ámde aztán megint azt gondolja: „De miért van hát ez így, mivel az úgy és úgy van?” Ezért kell egyik réteget a másik után áttörnöd számára a végéig. Csupán aztán ért meg mindent, és nincs több kérdése. Ezért néha észreveszem, hogy egy mély kulturális tartalommal rendelkező népnek az emberei azért okosak, mivel túlon túl sokat megéltek. De ha te fel akarod ismertetni velük az igaz alapelveket, akkor ezeknek a dolgoknak mellékhatásuk is van. Így például a nyugati társadalomban élő fehérek gondolatai nagyon egyszerűek. Nem rendelkeznek ilyen mély tartalommal, és nincs olyan sok akadályuk. Amikor megkapják az igaz alapelveket, azonnal megértik ezeket.³⁵

Tanítvány: *Gyakran bukkan fel a fejedben a „Lunyu” Konfuciusztól. Elnyomom azt, amilyen jól csak tudom. Ezt helyesen csináltam?*

Mester: Művelőként természetesen helyesen csináltad. Konfuciusz csak az emberi lét alapelveiről beszélt. Valójában a konfucianizmus nézetei nagyon erősek a kínaiaknál; talán éppen most minden megújul. Végül is ezek emberi dolgok. Ha elnyomja őket az ember, az előnyös a művelésre; mert amiket te akarsz kapni, azok a legtisztább és magasabb alapelvek. Mindegy, hogy milyen jók, azok emberiek; így gondolják ezt el. Ha zavarják a művelésedet, újra és újra felbukkannak a fejedben, és befolyásolják a művelésedet, akkor állj ellen és nyomd el őket. Én mondom nektek, az nincs úgy, hogy ti bármelyik iskola ideológiáját elnyomjátok. Én a magukat művelő embereknek mondom meg, hogyan kellene művelniük magukat. Az itt jelenlévők többsége műveli magát. Én a magukat művelő tanítványaimnak magyarázom el a *Fát*, és nem a hétköznapi embereknek. Ezt világosan meg kellene különböztetnetek!

Tanítvány: *A férjem egy másik qigong-iskola egyik qigong-mestere. Minden alkalommal, amikor karmát távolítok el, az ő módszereit használja, hogy meggyógyítsa a betegségeimet.*

Mester: Tudjátok, hogy én a szívre ügyelek, ha azt mondd: „Én egyszerűen állhatatosan a *Dáfá*-művelésnél maradok; nem fogadom el a te dolgaidat. Mi lehetünk egy házaspár, de a művelés komoly.” A forma szempontjából te nem szabadulhatsz meg ettől, ha feltétlenül ezt akarja csinálni. Ő egy férfi, vastag karjai vannak, és több ereje. Az nem megy, ha nem működsz együtt. De ha a

szíved valóban állhatatos marad, azt gondolom, hogy a dolog meg fog változni. Még ha valóban meg is fogja csinálni számodra, annak egyáltalán nincs hatása. A Mester mindenre vigyáz. Nagyon könnyen visszatart mindent számodra, és ő még csak nem is látja ezt.

Tanítvány: *A gyakorlásnál különféle gondolatok vannak a fejemben. Vezethet-e ez a démoni utak öntudatlan gyakorlásához?*

Mester: Az, hogy az embernek különféle gondolatai vannak a fejében, olyan jelenség, amellyel mindenki rendelkezik a művelési folyamatában. Ennek nincs befolyása. De amit én mondtam – hogy az ember nem fog jól gyakorolni, vagy tévutakra fog jutni –, onnan ered, hogy a gyakorlásnál gondolatban szándékosan belekeveri egy másik művelési iskola dolgait, vagy egy másik tudat irányítja őt. Ettől eltekintve más dolgok, amiknek semmi közük sincs a műveléshez, semmit sem alakíthatnak ki. Mindazonáltal minden különféle gondolatot el kellene nyomnia az embernek.

Tanítvány: *A meditációnál az az érzés, mintha egy tojáshéjban ülne az ember, csupán akkor bukkan fel, ha a lábak nem fájnak többé?*

Mester: Ez nincs feltétlenül így. Ha te csak egy fél órát tudsz ülni, és a lábaid nem fájnak ezen a fél órán belül, akkor ez az állapot felbukkanhat ezen a fél órán belül. Ha egy nap ilyen mélyre jutsz a nyugalomba és ilyen mértékben ellazulsz, talán be fogsz lépni ebbe az állapotba. De ez nem feltétlenül tart sokáig. Talán csak néhány másodpercet tart, néhány percet; azután kijössz a meditációból. Ez így is lehet.

Tanítvány: *Gyakran cselekszem észrevétlenül a Zhen, Shan és Ren ellenére. Sok mélyen elrejtett ragaszkodást a külső ragaszkodás fedí be.*

Mester: Ez nem tesz semmit. Ne aggódj, ameddig állhatatosan műveled magad, és el tudsz távolítani ilyesmit. Ha fel tudod ismerni és el tudod nyomni ezeket a rossz gondolatokat, te már a művelésnél vagy. Csak az a féltő, hogy az ember ragaszkodik a ragaszkodáshoz, és nem engedi el. Ami más dolgokat illet, emiatt nem fog ez vagy az felbukanni. Te a művelésnél vagy; te valóban azon vagy, hogy műveld magad.

Tanítvány: *A tanítványok minden rossz érzületét fel lehet tární?*

Mester: Ez biztos. Teljes bizonyossággal hagyom, hogy feltárják őket neked. Csak az a féltő, hogy nem tudsz átjutni, amikor eljön az idő. Ha a rossz gondolatokat feltárták, és te felfedezted őket, és tudod, hogy rosszak, akkor nem kellene takargatnod őket. Neked feltétlenül el kellene távolítanod őket. Ha konfliktusok bukannak fel, ez azt jelenti, hogy megmondom neked, hogy az az érzület felbukkant. De ti mindannyian nem néztek magatokban utána, és normális módon másoknál kerestek, tehát hogyan kezelték ők rosszul vagy helytelenül téged, és hogyan nem felelnek meg a te véleményednek, a te gondolataidnak. Ha viszont ebben a pillanatban megnézed saját magadat, láthatod azt.

Tanítvány: *Miután az erkölcsi mércét újra helyreállították a jövőbeli emberiségnél, akkor az élőlények szintjei újólag megtestesülnek?*

Mester: A mennyei rendszerek különböző szintjein levő élőlények különböző képességekkel rendelkeznek. Az emberek szintjeit a saját jóságuk és gonoszságuk, az erényük és karmájuk mennyisége határozza meg. A földön az emberek élete magasabb, mint az összes állat és növényé. Szintén megállapítottam egy dolgot, éspedig azt, hogy a kínaiak nézetei a családról és a rokonságról nagyon erősek, különösen a szárazföldi Kínán kívül élő kínaiak nézetei. Erősebbek, mint a *Fá*. Úgy találom, hogy ez valóban egy nagyon komoly akadály a *Fá* megkapására. Ennek ellenére sok ember valóban átjutott a művelés-gyakorlásnál. Mégis észrevettem, hogy ez egy nagy akadály. Ha az emberek nem rendelkeznek az emberi lét számára való irányvonalakkal, akkor nem lehet emberként megnevezni őket. Miért nem nevezik a majmokat embereknek? Mivel az embereknek pontosan megvannak az emberi irányvonalai, az emberi viselkedés számára való nézeteik és az erkölcsi mércéik. Csupán akkor emberek. Mindazonáltal ha ezt a dolgot a végletekbe viszik, akkor az sem megy.

Tanítvány: *Az emberi történelem ennek a több mint hétmilliárd embernek a reinkarnációja az emberek között?*

Mester: Talán úgy van. Ti mindannyian érdeklődtök ez iránt a kérdés iránt. Valójában a múltban sohasem létezett egy olyan társadalom, mint a mai. Talán olvastatok az újságot; némely valaki azt mondta, hogy én a földönkívüliekről beszéltem. Ezt még viccesnek is találta. Gondoljátok át egyszer, a múltban sohasem létezett egy ilyen emberiség. Mindazonáltal a múltban léteztek olyan korszakok, amikor az emberiség tudománya még magasabb volt, mint a mai; sokkal fejlettebb volt, mint a mai. A mai emberek még csak egy holdat sem tudnak összeállítani és az égbe helyezni, de a múltban élt emberek tudták ezt. Az a tudomány, amit a mai emberiség fejlesztett ki, és ez az állapot nem az egyetlen út az emberiség egész fejlődési folyamatában. Léteznek más fejlődési utak is. A mai emberiség tudományát valójában földönkívüliek hozták magukkal. Némelyek még kutatják is a földönkívülieket; bármilyen információkat keresnek a földönkívüliekről. Valójában ők egyszerűen melletted vannak; csak nem vesznek fel kapcsolatot veled. Azonkívül nagyon szisztematikusan csinálják azt, amit csinálni akarnak.

Gondoljátok csak át, egyszer azt mondtam, hogy a tudomány egy vallás³⁶, és ti azonnal megértettétek ezt. A vallásban léteznek püspökök³⁷ és papok. A tudományban is létezik ez vagy az a cím, mint iskolaigazgató³⁸, doktor, okleveles³⁹, egyetemi végzettséggel rendelkező, professzor, tanársegéd és így tovább. Azonkívül ez egy nagyon tökéletes, szisztematikus és mindenütt jelenlévő vallási forma. Az emberek bele vetett hite túlzárnyalja az összes vallásba vetett hiteteket. Azonkívül ez nem vehető észre. Ha te nem tanulsz meg jól, ez a társadalom kiközösít; nem találsz jó állást, nincsenek jó kilátásaid. Tudjátok, a szokványos vallásokban téged lélekben hagynak ezekben hinni; csupán azután fogod látni, hallani és érezni az igaz istenségek létezését. A tudomány vallása azonban az anyagi szempontból hagy téged felismeréseket nyerni és az anyagi dologban fejlődni, úgyhogy te szellemileg vagy függő tőle. Tehát nála ez másképpen van.

Mindazonáltal én nem vagyok a tudomány ellen, mert az is a világegyetem egy terméke. Csupán elmagyaráztam nektek, mi a tudomány. Mindazonáltal a tudomány nem tudományos. Sok olyan katasztrófát hozott az emberiségnek, amely sohasem oldható meg. Ti ismeritek a légszennyezést; az ipar annyira beszennyezte a levegőt, hogy sohasem térhet vissza újra a legtisztább állapotába. Az ipar annyira beszennyezte a vizet, hogy te sohasem juttathatod újra a legtisztább állapotába, mindegy, hogy milyen jó módszereket is használnak. Az emberek ilyen levegőt lélegeznek be, és ilyen vizet isznak. Ha az emberek – a *Dáfá*-tanítványok kivételével – ezen a módon fejlődnek tovább, deformálódnak fognak. A végtagok szerkezete deformálódni fog, és ez egyre rosszabb lesz. Ez az anyagi dologon keresztüli katasztrófa.⁴⁰ És ami a szellemi dolgot illeti⁴¹: Ha ez a tudomány még nem fejlődött olyan messzire, és ha te arról beszélsz, amit a tudomány még nem ismert fel, azt fogja mondani, hogy babonás vagy, és nem tudományos; még akkor is, ha az istenségek létezéséről vagy arról beszélsz, hogy a jó embereket jóval jutalmazza meg, és a gonosz embereket gonosszal torolja meg. A tudomány botjával fog lesújtani rád. De mit ver le? Amit lever, az az emberek istenségekbe vetett hite, valamint azok a nézetek, amelyek az emberi erkölcsöt őrzik meg. Ha ezt leveri, akkor azok az erkölcsi mércék, amelyek megőrzik az emberiséget, teljesen romba dőlnek. Ezért mernek a mai emberek minden rosszat megtenni. Ez nem erre a tudományra vezethető vissza, amely még nem fejlődött olyan messzire?

Én csak elmagyarázom nektek, hogyan van ez valójában; azt sem mondom, hogy a tudomány ellen vagyok. Csak úgy van, hogy az emberek tudományba vetett vak hite veszélyezteti az emberiséget. Azonkívül ezt a tudományt földönkívüliek hozták ide. És mi a céljuk? Szisztematikusan adták át az emberiségnek a számtanban, fizikában, vegytanban levő ismereteket. Ennek következtében a testedben és a lelkedben kialakult az a gondolkodásmód, amelyet ők akarnak. Manapság azok a termelési és munkaeszközök, munkamódszerek, napi szükségletek, valamint életmódok alakították ki az emberek gondolkodásmódját és összes viselkedését, amelyeket a tudomány hozott létre. Ez teljesen kialakította azt a gondolkodásmódot, amely meghatározza a modern, elidegenedett embert. Manapság szinte minden ember ilyen. Mindannyian azokkal a gondolatokkal rendelkeznek, amelyeket földönkívüliek alakítottak ki, és senki sem vonhatja ki magát ez alól. Mert mindent, amivel te érintkezésbe kerülsz, a modern tudomány hozott létre. Ez mindenütt jelenlévő, úgyhogy az életed minden része elválaszthatatlanul kapcsolódik össze a tudománnyal.

Következésképpen a gondolataidban egy olyan gondolkodásmód alakult ki, amely az anyagi világ megértésén alapul, egy külső megjelenési módon, amelyet a modern tudomány hozott létre. És ez is részecskék egy rétege. A viselkedésedet gondolatok irányítják, és azt, amit irányítasz – az autót, amit vezetsz; mindent, amit csinálsz –, ez a tudomány hozott magával. Így mind az emberi testben,

mind a gondolataiban kialakította a részecskék egy rétegét. Az a tudomány, amelyet a földönkívüliek hoztak az embereknek, részecskék egy olyan rétegét alakította ki, amely az ő tudományukhoz tartozik. Ez pontosan a földönkívüliek szisztematikus elrendezése arra, hogy kisajátítsák maguknak az emberi testet.

És akkor, mint ahogyan bizonyára tudjátok, a tudomány kihasználja az emberek vágyait; tehát az emberek a saját vágyaikon keresztül fejlődnek. Ha most valaki kérdéseket tesz fel a mai tudományról, ez gyakran védekezést vált ki némely tudósoknál. Az emberek nem tudják, hogy ez a gondolat – hogy ne tűrjenek el kérdéseket – a tudomány hatására vezethető vissza. Látható, hogy azok az úgynevezett tudósok, akik nem rendelkeznek toleranciával, az érzelmektől irányítatják magukat, és nem az értelemtől. Én mondom nektek, hogy azokat a dolgokat, amelyeket a tudósok feltalálhattak és a mai állásig megalkothattak, valójában egyáltalán nem emberek alkották meg. Ki alkotta meg akkor őket? Ez a földönkívüliek által az emberi agyban előállított és általuk irányított szerkezet az, amelyik előállítja őket. Éppen ezt a szerkezetet tartják szilárdan a kezükben a földönkívüliek. Ez ad⁴² neked ihleteket, ez találtat fel⁴³ veled valamit. Ez kezdte el, hogy szisztematikusán elfoglalja az emberiséget.⁴⁴

És akkor, ahogyan tudjátok, az emberek vágyai oda vezethetnek, hogy az emberek folyamatosan tovább fejlődjenek. Kezdetben robotokat akarnak előállítani. Most nemcsak robotokat akarnak előállítani, hanem embereket akarnak előállítani, tehát embereket klónozni. Ha az embereket valóban klónoznák, gondoljátok csak át, az embereket istenségek rendezik el. Ha egy ember megszületik, de az ember összelleme nincs ott, akkor az egy holttest. Miért fog meghalni egy ember, ámbár sehol sem sérült meg? Miért halhat meg hirtelen? Mivel az ember összelleme elhagyta őt. Ha az összelleme nincs ott, akkor ő egy darab hús. Ha van összelleme, akkor él. Az emberi test olyan, mint egy ruhadarab. Ha az emberek felveszik, akkor tud mozogni. Ha nem, akkor nem mozog. Gondoljátok csak át, ha az istenségek az emberek egy összellemét sem vezetnek be a klónozott emberekbe – mert ezeket az embereket emberek állítanák elő, és az istenségek ezt teljes bizonyossággal nem fogják elismerni –, mi a teendő akkor? Egy földönkívüli akkor kihasználja ezt a rést, és belemegy; ő lenne akkor ennek az embernek az összelleme. Így rendelkezne egy emberi testtel, és elfoglalta volna ezt az embert. Az ilyen emberek egyre számosabbak lesznek. Az emberek vágyai ráveszik az embereket, hogy előállítsák őket. Ha egyre többet állítanának elő belőlük, ők képeznék a többséget. Ő is egy lesz akkor az emberek között, és ő még okosabb, mint az emberek. Az emberek gondolatai is rendelkeznének az ő részecskéje egy rétegével, és szintén ő irányítaná őket. Olyan törvényeket hozna, hogy mostantól fogva az embereknek nem szabad többé szaporodniuk, hanem csak klónozhatják őket. Ezen a módon aztán nagy tömegben jönnének a földre. A felszínen emberi alakjuk van, de ők földönkívüli teremtmények, és már nem emberek. Gondoljátok csak át, én nem azon vagyok, hogy meséket mondjak az embereknek! (taps)

Természetesen ezt a mai helyzetet tekintve az emberek abszolút tehetetlenek, és már nem tudnak megszabadulni attól, amit a tudomány hozott az embereknek; mert a te tudományod az ő ellenőrzésük alatt áll. Az emberek egyáltalán nem találhatják meg őket; ráadásul még földönkívüliekkel akarnak kapcsolatba lépni. A mai emberiségben szinte mindent ők találtak fel. Az emberek azt hiszik, hogy a földönkívüliek nem lépnének kapcsolatba velük. Valójában az emberek mindenkor kapcsolatban állnak földönkívüli teremtményekkel. Szükséges-e akkor még keresned őket? Ezért tehetetlen az emberiség mindezzel szemben, és nem oldhatja meg. Ez az egyik legnagyobb probléma, amit a mai emberiségnél láttam. Én kimondtam ezt, és továbbítottam az emberiségnek.

Azt mondtam, hogy nem akarok a tudomány ellen lenni. Mindazonáltal én láttam az emberiség valódi állapotát. Persze én is ebben a környezetben váltalak meg benneteket; így itt kell élnem. Nekem is autóval és repülőgéppel kell idejönnöm. A tudomány és a földönkívüliek is a világegyetem termékei. Mindazonáltal az emberiség fejlődésénél létezik egy kezdet és egy nap, amikor a megsemmisítés előtt áll. Ez a törvényszerűség. Én csak egy mai jelenséget meséltem el nektek, úgy, hogy a művelésnél levő tanulók tudjanak valamit a világegyetemről. Ha én valami konkrét dologról beszélnék, sok hétköznapi ember nem hinné el ezt, és ezért nem beszélek róla. Valójában a számítógép fejlődése nagyon szörnyű az emberek számára. Még ha ők saját maguk is pusztították volna el magukat, nem tudták volna, hogyan pusztultak el. Az emberek ma arra használják a számítógépet, hogy adatokat tároljanak, és aztán kielemezzék az eredményeket a számítógéppel; ha tovább fejlődik, a számítógéppel hoznak döntéseket. Akkor kezdődik el az, hogy

az emberek a számítógépre hallgatnak; és aztán teljes egészében a számítógép irányítja az embereket. A számítógép egyre intelligensebb és tehetségesebb lesz. Akkor az emberek is egyre jobban a számítógépre vannak utalva; a végén teljesen helyettesíti őket a számítógép. Ez nevezetesen az oka annak, hogy miért használják ki az emberek vágyait úgy, hogy az emberek hagyják saját magukat elpusztítani.

Tanítvány: *A Mester jingwenei normális módon megfelelő hátterekre irányulnak. Befolyásolni fogja ez a Kínán kívül élő tanítványok Fá-megértését?*

Mester: Nem, azok ugyanolyanok. Az „Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I”⁴⁵, amit írtam, főképpen arra szolgál, hogy folyamatosan helyreigazítsa azokat a problémákat, amelyek a művelészetknél lépnek fel. Ami a művelést illeti, maradjunk szilárdan a *Zhuán Fálunnál*. Ennek nincs befolyása.

Tanítvány: *Ha a közös olvasásnál egy bizonyos helyen felismertem valamit, és aztán világossá tettem magamnak, a többiek már tovább olvastak egy-két bekezdést.*

Mester: Ez nem tesz semmit. A *Fá*-tanulás célja éppen abban rejlik, hogy megértesse veletek. Az áll az első helyen, hogy megértsétek. A *Fá* olvasásánál mindenesetre tudnotok kellene, milyen jelentése van ennek a sornak, amit éppen olvastok. Legalábbis a felszínes jelentést tudnod kellene. Ami azt illeti, hogy újra elfelejtetted, miután elolvastad – ne aggódj miatta. Nem tesz semmit, neked csak olvasnod szükséges. Ha viszont még csak azt sem tudod, milyen írásjegy ez, és egyszerűen úgy olvasol és olvasol; ha a száj felolvassa, és a szemek olvassák, de a gondolat nincs annál, akkor az nem megy. Úgy nem lehet elérni a művelés célját.

Tanítvány: *Miért beszélnek sorskapcsolatokról, különösen a buddhista iskolában?*

Mester: Valójában mindannyian sorskapcsolatokról beszélnek. A világegyetem sok igaz jelenségét nem mesélhetem el nektek, mert ők istenségek; nem akarom, hogy emberi gondolatokkal gondolkodjatok róluk. Az emberek azt hiszik, hogy a vallásokban való művelésen keresztül már a mennybe juthatnak. Az emberek azt hiszik: „Ha én tiszteltem őt, és a szavai szerint cselekszem, már törődhet velem.” Valójában ti egyáltalán nem tudjátok, hogy a történelemben egyszerűen túl nehéz volt az emberek számára, hogy felfelé műveljék magukat. Ha leestél, egyáltalán nem lehet többé megengedni neked, hogy felfelé juss. Egyszerűen nem engedik meg neked, hogy visszamenj. Mert úgy gondolják, hogy mindegy, hogyan műveled magad, be fogod szennyezni őket, és nem is vagy olyan tiszta, mint ők. De ma másképpen van. Tudjátok, hogy mi az eredettől fogva nemcsak jobbá tesszük, hanem még felül is fogjuk múlni minden régi dolgukat, és el fogjuk érni és túlhaladni a kozmikus történelem korszakának a legjobb állapotát. (taps)

Tanítvány: *Sok tanítványnak még nincs az az érzése, hogy kiment volna a világi Fából. Elegendő még számukra az idő, hogy a beteljesüléshez műveljék magukat?*

Mester: Ők már megkapták a *Fát*; nekik csak nyugodtan szükséges művelniük magukat. Ha az idő nem lenne elegendő, senkit sem váltanék meg többé. Valójában én leginkább azon aggódom, hogy a végéhez tudod-e művelni magadat a *Dáfában*, és nem az idő problémája miatt. Ami az érzést illeti, némelyek közülünk már elég magasra művelték magukat, de semmit sem éreznek belőle. Te azt sem ítélnél meg az érzéssel, hogy milyen magasra műveltetted magad. Hiszen mi az érzés? Némelyikkel éppen semmit sem éreztetnek, mert magas szintről jött. Még ha csak egy picikét is érez, egy picike köd eloszlik, és megjelenik a felismerés. Akkor talán nem tud többé visszatérni az eredeti helyzetébe; mert a vele szemben felállított követelmények éppenséggel magasak. A többiek láthatnak és vissza is térhetnek. Ő nemcsak hogy semmit sem láthat, hanem még csak éreznie sem szabad valamit. Még ha csak egy picike is hiányzik, nem térhet vissza az eredeti helyzetébe. Ez nem egy ilyen alapelv?

Tanítvány: *A Mester által írt Hong Yin⁴⁶ olvasásánál a könnyekig meghatottak a Mester nagyszerű tettei. Nagyon erősen éreztem egyfajta kimondhatatlan és óriási nagy együttérzést. (taps) Ha a tanítvány nem tudja ezt viszonzni a Mesternek, egész élete hosszán át sajnálni fogja.*

Mester: Tulajdonképpen nem létezik semmi sajnálnivaló; ti sem kaptátok meg könnyen. Amit ti tudtok, az csak az, hogy úgy tűnik, mintha valaki véletlenül mondta volna el neked, és így te megkaptad a *Fát*. De az már mélyen a szívedben volt. Úgy van, mint egy hálózati csatlakozónál, amelyik egyszerre megérinti azt, és aztán az áram átfolyik. De némelyeknél a csatlakozót már por és piszkos föld vonta be, úgyhogy már nem működik. Még ha be is dugják a csatlakozót, az áram nem

megy át. A történelem során sok ember azért vesztette el a fejét, hogy megkapja a *Fát*. Ők is művelték magukat a történelem során; azonkívül sokat is szenvedtek a művelés közben.

Tanítvány: *Ha a gyerekek nem művelik magukat, hogyan rendezik el számukra, miután a szülők a beteljesüléshez művelték magukat?*

Mester: Tekintettel a mostani helyzetedre, nem mondhatom azt, hogy ragaszkodó vagy; mert te most pontosan ezen a szinten vagy. De ha ti magas szinteken töprengtek ezen a dolgon, ez ragaszkodás. Ti még csak azt sem tudjátok, hogy saját magatok eljuthattok-e a beteljesüléshez; akkor miért aggódtok még olyan sokat a jövő dolgai miatt?

Utánagondoltál-e viszont ennek? Hogyan mehetne az, hogy emberként a beteljesüléshez művelted magad, és az adósságot, amit életről életre felhalmoztál, és a hála és harag másokhoz való kötelékeit egy kézmozdulattal már elintézed, és egyszerűen úgy elmész? Itt csak azt az adósságot fizetted vissza, amivel lelkileg tartoztál másoknak. Azokat a dolgokat azonban, amelyekkel valóban tartoztál, nem fizetted vissza. Hogyan juthatsz el akkor a beteljesüléshez? Ezt mind meg fogom oldani számodra. Nekem sokat kell megtennem számodra! Gondoljátok csak át, mind a hálád, mind a haragod másokhoz való kötelékeit meg kell oldani. Hogyan oldják hát meg? Az előfeltétel az, hogy te valóban a beteljesüléshez művelhesd magad. Akkor viszont a világodnak nem szabad üresnek lennie. A buddhák talán nem az összes lény megváltásáról beszélnek? A te világodban is léteznek élőlények; ők nagyon valószínűen azok az élőlények, akiket korábban megöltél, akiknél eladósodtál valamivel, vagy akikkel barátságban vagy. Mind a hálád, mind a haragod másokhoz való kötelékeit meg kell oldani számodra. Akkor talán sok élőlény fog a világodba menni és a népeddé válni.

A történelem hála- és harag-kötelékeit meg kell oldani. A mostani sorskapcsolataidat talán nem kellene szintén megoldani számodra? Sok hölgy a gyermekeivel szemben... ez valóban befolyásolja a művelésedet. Engedd el ezt a szívet, és egyszerűen műveld magad. Még ha nagyon nem szívesen is hagysz el egy embert, a halálod után el kell hagynod őt, akár akarod, akár nem. Talán némelyeknek közületek nem lesz többé olyan hosszú az élete; valamelyik nap már nincs ott. Akkor az sem megy, ha nem akarod elengedni. Ha a beteljesülésig művelheted magad, a Mester tudja, hogy kit akarsz megváltani. Mindazonáltal ezt nem kellene ragaszkodássá változtatnod és álcázott formában makacsul ragaszkodnod hozzá.

Tanítvány: *Egyvalaki, aki nagyon jól művelte magát, azt mondta, hogy a tevékeny cselekvés is a tétlenséghez tartozik. Egy picikét zavarodott vagyok.*

Mester: Nem zavart már meg ez? Ha nem az én szavaim a *Dáfából*, nem kellene töprengened rajtuk. Még ha egy *Dáfában* művelődő tanítvány is mondta ezeket, ő talán a különböző állapotaiban és különböző szinteken ismerte ezt fel; talán helyes, talán szintén nem. Ne törődj vele. Csináljátok úgy, ahogyan mondtam. Összpontosíts a *Fára*; ne ragaszkodj ahhoz, amit a többiek mondanak.

Tisztában kellene lennetek azzal, hogy a *Fá* terjesztése és az emberek megváltása nem tartozik a tevékeny cselekvés vagy tétlenség kérdéséhez. Ez olyasmi, amit a normál élőlények nem érthetnek meg. Azonkívül a tettek nem itt az embereknél testesülnek meg. Egyet én megmondtam nektek, és pedig azt, hogy külsőleg a buddhák világi is gazdagok és színesek, azonkívül ezek még pompásabbak. Különben ki szeretne hát odamenni? Nincs úgy, ahogyan azt az emberek elképzelik maguknak. A buddhák, *daók* és istenségek szemében sok dolog, amit az emberek csinálnak, komoly akadály arra, hogy a Buddha-világba menjenek. Ezért ez mind egy makacs, tevékeny cselekvés. Mindazonáltal az emberek megváltása valami más. Azonkívül én mondom nektek – azt mondom, hogy valójában én nemcsak embereket váltok meg. Az emberek megváltása csak egy része annak, amit csinálni akarok. Ezért még léteznek más okok. Megnevezek nektek egy példát: Ha ez a világegyetem hamarosan feloszlana, és létezik egy istenség, aki megoldhatná a problémát, de a feloszlásnál csak nézelődik, és nem törődik vele, ti mit gondoltok – ő tevékeny, ha törődik vele, vagy tétlen, ha nem törődik vele? Itt emberi nyelvvvel magyarázom el az ilyen magas szinteken levő dolgokat; de ilyen magas szinteken ez valami egészen más. Tehát az úgy van, hogy a „tevékeny” emberi fogalom nem írhatja le a buddha szintjét és a még magasabb szinteket.

Tanítvány: *A Tai-hegynek egy ki nem oldható sorskapcsolata van velem. A szívemben számtalan rejtély van ezzel kapcsolatban. Tisztázhat a Mester a tanítvány számára egy picikét a rejtélyekből?*

Mester: Nem. Én csak a művelőknek magyarázhatok el valamit a művelésről, és a felelősséget viselhetem a beteljesülésedért. Ha te ragaszkodsz a sok életből való dolgokhoz, nem juthatsz el a beteljesülésig. Ha ezt elmondanám neked, akkor az nem lenne semmi más, mint hogy hagynálak ragaszkodni ehhez.

Tanítvány: *Néha teljes szívemből szeretnék asszisztens vagy egy asszisztensközpont vezetője lenni. Ez egy erős ragaszkodás, vagy nagyon tevékeny vagyok?*

Mester: Valójában sok asszisztensünket senki sem választotta meg. Egyszerűen úgy volt, hogy ő megkapta a *Fát*, és ott még senki sem létezett, aki gyakorolt. Így más emberek azért jöttek össze, hogy tanulják. Ő természetes módon vált az asszisztensközpont vezetőjévé vagy asszisztenssé. És ezek az asszisztensek nem csak a mi *Dáfánknál* léteznek. Ez csak a hétköznapi emberek egyik kifejezése. Korábban a *Qigong* Kutatóintézet fiókjait központoknak nevezték, azokat mind asszisztensközpontoknak nevezték.

Az egy jó dolog, hogy az ember tenni akar valamit másokért. De az nem jó, ha azért csinálja, mert asszisztens akar lenni. Mert itt nem létezik egy hivatal sem; olyasmi sem létezik, mint járandóság kifizetése egy hivatalnok számára. Semmi sem létezik. Tudom, hogy te mások számára akarsz tenni valamit; ez megy, ha a feltételek megvannak. Anélkül is csinálhat az ember valami jót mások számára az elkötelezettségével, ha nincs hivatala. Jelenleg sok ember tanul sok területen. Ez a tanulók *Fá*-terjesztésért végzett sok munkájának az eredménye.

Tanítvány: *Itt mi hallgatjuk Önt a Fát magyarázni. A különböző dimenziókban levő testeink is azon vannak?*

Mester: Nem a legeredetibb dologtól fogva változtatom én meg a testedet? Minek aggódsz még? (taps) Ezen az oldalon te csak hallgatsz, és a változások nagyon kicsik; de az az oldal valóban változik.

Tanítvány: *Minden alkalommal, mielőtt részt veszek egy Fá-konferencián, akadályokba és nehézségekbe ütközök. Nem tudom, hogy ezt a saját karmám okozza-e, vagy én csináltam-e valamit rosszul.*

Mester: Ha problémákba ütközöl, keresd az okokat saját magadnál. A nehézségek sem lehetnek véletlenek. Teljes bizonyossággal úgy van, hogy valamilyen ragaszkodásodat el kellene távolítani, avégett hogy megemelkedhess.

Tanítvány: *Miután tanultam a Fát, úgy találom, hogy az ember megcsinálhatja a dolgokat a hétköznapi emberek között, de nem kell megcsinálnia. Hogyan különböztethetem meg, hogy bizonyos tevékenységek számára rendelkezem-e ragaszkodással?*

Mester: Egy picikét közelebből magyarázom el nektek. Ti a hétköznapi emberek között művelitek magatokat, és lehetőleg a hétköznapi emberek állapotához igazodva kellene művelnetek magatokat. Ennek a mondatnak a jelentése nagyon átfogó. Az étkezésed, a lakhatásod, az utazásod, az életed, a munkád, a tanulásod – neked minden dolognál a legnagyobb mértékben a hétköznapi emberekhez igazodva kellene művelned magad. Ne legyetek olyanok, mint a korábbi művelők; mihelyt művelték magukat, minden földi dolgot átláttak: „Szerzetes szeretnék lenni.” Én hagyom, hogy hétköznapi emberek között művelj magad. Azonkívül azt mondom neked, hogy mindent, amit csinálsz, még jobban kellene csinálnod, mint korábban. Mert amikor ezt a *Fát* terjesztették, már bőségesen figyelembe vettem, hogyan művelik magukat azok a mai emberek, akiknek munkájuk van, és nagyon elfoglaltak. Ezért garantáltan nem fogsz lemaradni, és semmit sem fogsz elmulasztani, ha a munkád mellett műveled magad és tanulsz a *Fát*. Én a ragaszkodásaidat szeretném eltávolítani, semmi anyagi dolgot. Mert ha ez így lenne, akkor az utcán minden koldus magasra művelt ember lenne; ez viszont nincs így. Az, amit eltávolítottam, az emberi érzület, tehát az a szív, amelyik makacsul ragaszkodik valamihez.

Azt mondtam, még ha a házat aranyrudakból is építették volna fel, te nem gondolsz rá, a pénzt nem tekinted olyan fontosnak, mint az életedet, és olyan nagy vágyaid sincsenek. Ha rendelkezél vele, akkor egyszerűen rendelkezél vele; neked rendelkezned kell vele az életedben, az mindegy. Ha mi el tudjuk ezt érni, ha te el tudod távolítani ezt a ragaszkodást, akkor az mindegy, hogy mit birtokolsz. Ha neked nincs meg a hétköznapi emberek ragaszkodása, és a többiek egyszerűen jól

kezelnek téged, és feltétlenül a főnökükké akarnak tenni téged, akkor legyél pontosan főnök; ez nem tesz semmit. Ha te nagy üzleteket csinálsz, és egyszerűen sok pénzt keresel, akkor keress pontosan pénzt. Ez nem probléma. Mindegy, hogy melyik szociális rétegben is vagy, te művelheted magad. Semmi esetre se menj a végletekbe. Korábban némelyek olyanok voltak, hogy semmit sem tettek többé, mihelyt megkapták az igaz *Fát* és művelték magukat. Ez viszont nem megy, mert én nem ilyen művelési módszert tanítottam neked. A *Dáfában* való művelésnél, ameddig az ember még nem jutott el a beteljesüléshez, még bizonyosan rendelkezik a hétköznapi emberek érzületeivel. Ezért is végezheti még a hétköznapi emberek munkáját, és teljes bizonyossággal még bizonyos emberi érzelmeikkel is rendelkezik.

Tanítvány: *Ha felismertem egy esetleges ragaszkodást, és még mindig nem tudom elengedni, akkor az úgy van, mint a húsevésnél, hogy a ragaszkodást a gong távolítja el?*

Mester: Te már felismerted, hogy az ragaszkodás; hogyhogy nem távolítod akkor el? Természetesen nem tudod egyszerre eltávolítani; ez mindenkinél így van. Ha fokozatosan megfékezted magad, és azt a követelményt állítod fel magaddal szemben, hogy jobban csináld, akkor fokozatosan nem éred el te is azt? Azt mondod: „A Tanár azt mondta, hogy fokozatosan érjük el, akkor hát csináljuk lassan.” Akkor te nem vagy szorgalmas, nem csinálsz előrelépéseket, és nem jutsz folyamatosan előre. Akkor felelőtlen vagy a saját műveléseddel szemben, tehát azzal szemben, hogy gyakorlóként hogyan kellene saját magadat szemlélned a művelésnél. Úgy gondolom, ha te valóban elérheted ezt a lépést, akkor nem létezik semmi nehezen megérthető dolog.

Tanítvány: *Ezen a Fá-konferencián némelyik tanuló testi szenvedés utáni kutatásról beszélt, annak érdekében, hogy karmát távolítsa el.*

Mester: Ez hibás; ez nem helyes. Te nem rendezheted el saját magad a művelésre és a karma-eltávolításra való módszert. Az nem megy, hogy az ember saját maga kutasson szenvedés után. Különben összezavarod az általam elrendezett művelési rendszert. Ezért neked csak a könyveket szükséges olvasnod, a *Fát* olvasnod, művelned magad, és ha problémáid vannak, az okokat saját magadnál keresned. Végezd jobban a munkádat, és tanulj jobban, ez elegendő. (taps)

Tanítvány: *Minél tovább művelem magam, annál erősebben rendelkezem azzal az érzéssel, hogy a hétköznapi emberek nézetei egyre erősebbé válnak. Még csak azt sem tudom, hogy művelő vagyok-e.*

Mester: Én mondom nektek, ha ti a művelésnél egyre világosabban érezhetitek a ragaszkodásaitokat, az nem hátralépés, hanem előrelépés. A hétköznapi emberek nem vehetik észre; ellenben ti világosan észre tudjátok venni. Valóban azt lehet mondani, hogy igazán jól műveltétek magatokat. De hát miért léteznek még ilyen ragaszkodások, amelyeket pillanatnyilag csak nagyon nehezen lehet eltávolítani? Pontosán azért, mivel az a művelési módszer, amit nektek adtam, meghatározza, hogy te nem távolíthatod el egyszerre minden ragaszkodásodat. Ezeket rétegről rétegre távolítják el. Így ti még rendelkeztek a hétköznapi emberek bizonyos érzületeivel, avégett hogy a hétköznapi emberek között is élhessetek. Ti aztán még tovább művelitek és emelitek magatokat. Máskülönben, ha nem rendelkeznétek többé ezekkel az érzületekkel, többé nem emelkedhetnétek meg. Akkor a művelésnek már vége lenne, és ti sem maradhatnátok többé a hétköznapi emberek között. Ezért művelik magukat a *Dáfában* ezen a módon.

Tanítvány: *Miközben a Zhuán Fálunt olvasom – miután átolvastam egy fejezetet –, azért ismétlek el némely mondatokat ebben a fejezetben, hogy megjegyezzem őket magamnak. Helyes ez?*

Mester: Ez is megy. Én azonban azt mondom nektek, hogy egyszerűen olvassátok át újra és újra. Ez a legjobb.

Tanítvány: *A jobb szem alatt nem létezik mellékcsatorna. Van ennek köze a Fához?*

Mester: A *Fá* teremtette meg a létformát e szint élőlényei számára. Ez is egy megjelenés ezen a szinten. Ha a szint nagyon magas, ez megint másképp van. Egy nagyon magas szinten levő szem dimenziók sok rétegén láthat át és hatolhat át. A makroszkopikusuktól kezdve tekint át a mikroszkopikusig, és a még bonyolultabb élőlények és dimenziók létformáin keresztül. A magas szintek dimenzióiban levők nem fognak olyasmi rosszat csinálni, mint az emberek. Annak a formának a szemei nem működnek többé; ezért változnak meg a szemek mindegyik szinten. Nem megmondtam az előbb, hogy az emberi test mindegyik rétegének megvan a megjelenési formája, és minden külső megjelenési forma megváltozik?

Egy ember teste mindegyik szinten rendelkezik a megjelenési formájával; a külső megjelenési formák megváltoznak. Ha létezik egy ilyen szint, lehet, hogy felbukkan egy olyan szem, mint egy szitakötőé, amelyben számtalan szem van, és ami beborítja az egész arcot. Ez megtörténhet. A megjelenési formái nagyon bonyolultak a különböző szinteken való művelésnél. Nem szeretném ezt elmesélni nektek; ez azt jelenti, hogy nektek nem kellene makacsul ragaszkodnotok ehhez. Ha mindegyik szint jelenségeit látnátok, az egész életetek hosszán át ragaszkodnátok hozzájuk, és nem tudnátok felfelé művelni magatokat. Állandóan makacsul ragaszkodnátok ehhez, és állandóan azt gondolnátok: „Ez olyan jó!” Ezért ez nem megy. Az ok, hogy miért nem létezik egy csatorna sem itt az alacsony szinteken való művelésnél, abban rejlik, hogy az emberekre való lövésnél ezt a szemet használja az ember, a nyilazásnál szintén. Így vagy úgy, mindig ezt a szemet használja, hogy rosszat tegyen. Természetesen léteznek még más okok is. Ezért nem jön létre a bölcsesség igazi szeme.

Tanítvány: Mihelyt meditálok, a fejem megdől vagy bólíngat.

Mester: Ez egy nagyon természetes jelenség. Közülünk sokan tudják, ha a *ziwu* égi kör⁴⁷ fel van nyitva – mindegy, hogy a nagy vagy a kicsi égi kör-e –, mihelyt a *ziwu* égi kör ebben a formában fel van nyitva, bólíngatni fog az ember. Ha az ellenkező irányba forog, a fej állandóan hátra fog hajolni. Ez olyan erős, hogy a fej bólíng.⁴⁸ Ha a *maoyou* égi kör fel van nyitva, a fej meg fog dőlni. Ha ebbe az irányba áramlik, a fej ebbe az irányba fog dőlni. Ha abba az irányba áramlik, a fej abba az irányba fog dőlni. De neked nem kellene követned a fej mozgását, különben az egy ragaszkodás, és pedig túlbuzgóság. Ezért lehetőleg mozdulatlanak kellene maradnod. Egy buddha vagy *dao* sem létezik, aki így bólíngat, vagy igen?! Ilyesmi nem létezik. A gyakorlásotok kezdeti szakaszában létezni fog egy ilyen állapot; de lehetőleg nem kellene követned ezt a mozgást.

Tanítvány: Szeretném ajánlani egy újságnak, hogy közölje a Mester rövid életrajzát. Szeretném – kérem – megkérdezni, hogy ez megfelelő-e?

Mester: Nem; nem szeretnék a saját dolgaimról beszélni. Nektek sem kellene erről beszélnetek. Sokan akartak tudni rólam valamit, így a Zhuán Fálunban létezett egy nagyon-nagyon egyszerű, rövid életrajz. Most nekik is megmondtam, hogy ki kellene venniük ezt. Az, amit én tanítok nektek, csak a *Fá*; ti csak ezt a *Fát* tanuljátok. Nem kellene érdeklődnötök az én dolgaim iránt. Egyszerűen tanuld ezt a *Fát*, és már eljuthatsz a beteljesüléshez. (taps)

Tanítvány: Egy tanuló egy cégnél dolgozik. Ha a főnöke azt kéri tőle, hogy a munka miatt hazudjon, mit kellene akkor csinálnia?

Mester: Erről a konkrét dologról már beszéltem; bárhogy csináljátok, ti azon vagytok, hogy műveljétek magatokat. Ez mind nagyon egyszerű. Ha valóban nem tudod elkerülni az ilyen dolgokat, ezt nem is lehet úgy tekinteni, hogy te csináltad ezt. Nálátok, igazi művelőknél azonban egyre kevesebbek lesznek az ilyen dolgok. Azonkívül neked ügyelned kell a helyes mértékre, amikor konkrétan végrehajtod. Némely konkrét dologoknál neked saját magadnak kell döntened. Nem mondhatom meg neked, hogyan kellene cselekedned mindegyik konkrét dolognál, különben semmi művelnivaló sem létezik többé számodra.

Tanítvány: Kínában a könyvek némely kalózmásolatainál a Fálun-jelképet az Ön fényképe elé helyezték a könyvkötésnél. Rendben vannak az ilyen könyvek?

Mester: A kalózmásolatok most nagyon elterjedtek. A *Dáfá*-könyveimben a rendkívüli *Fá*-alapelveket magyarázom el. Mindazonáltal lehetőleg tudományos nézőpontból magyaráztam ezekről. A társadalomban egy rakás pornográf dolog létezik; annyira pornográf, amíg nem megy többé. Olyan könyvek is léteznek, amelyek embereket tanítanak arra, hogy rosszat tegyenek. Teljesen zavaros; minden lehetséges létezik. Az ilyen könyveket szabad kiadni. Ámde a mi könyveinket, amelyek arra tanítanak embereket, hogy jó emberek legyenek, nem szabad kiadni. Mi ütött ki hát már megint balul a fejben? Gondoljátok át egyszer, százmillió ember létezik, aki a *Dáfát* tanulja. Az államnak nagyon nagy nyeresége lehetett volna az adók révén. Az ilyen könyveket viszont nem adja ki, és ezért nagyon sok kalózmásolat létezik. A kalózmásolatoknál természetesen nem fizetnek be adókat, így nincsenek adóbevételei sem belőlük. Mi nincs hát rendben már megint a fejben?

Ami a kalózmásolatokat illeti, úgy én nem mehetek el a gyártókhöz. Tehát mit kellene tennünk? Mindazokat a kalózmásolatokat, amelyeknél az írásjegyeket újonnan szedték, nem kellene megvennetek,

mert biztosan léteznek bennük hibák. Tudjátok, hogy a kiadás előtti lektorálás nagyon nehéz; mert ez a *Fá*. Ehhez még léteznek a démonok általi zavarások; egy ember gondolataiban levő karma is zavar. Ezért ez nagyon nehéz. Ők nem is tanulók; ha ezt csinálják, nagyon valószínűen nem tudják helyesen megcsinálni. Korábban, amikor Kínában a könyveket a törvényes kiadóvállalatokon keresztül adták ki, a lektorálást csak a tanulók végezték. Ezért létezhetnek hibák a kalózmásolatoknál. Némely írásjegyek hiányoznak, néha még oldalak is hiányoznak, vagy az oldalak sorrendje nincs rendben. Ilyen könyveket nem kellene megvennetek. Azokat a könyveket, amelyek lézergravírozással, tehát fotógravírozással készültek, megvehetitek, mert a *Dáfá* tartalma ott nem változott meg.

Tanítvány: A tudósok felfedezték, hogy a világegyetem tágulási sebessége, amelyik eddig egyre lassúbb lett, hirtelen megint növekszik. Egyre gyorsabb lesz. A tudósok azon törik a fejüket, hogy ki adta ehhez a lendületet.

Mester: Ez a világegyetem is, amelyet az emberek ismernek, és amit a távcsővel lát az ember, azon a dimenzió belüli valami, ami ennek a molekulákból álló felszíni rétegnek a részecskéiből áll. Ezért még mindig nem ment túl ezen a dimenzió. Ami ennek a világegyetemnek a mozgását illeti, természetesen tudjátok, hogy a Föld a Nap körül kering, az elektron pedig az atommag körül kering; az anyag mozog. Valójában léteznek még nagyobb mozgásfajták. A tudósok már pár évvel ezelőtt felfedezték, hogy a föld egyszer kitágul, és egyszer összehúzódik, úgy, mint a légzésnél. A földünk molekulákból áll. És ha most az a még mikroszkopikusabb, még kisebb részecskékből álló élő képződmény, amelyik a földön belül létezik, a földet szemléli, ez akkor nem egy világegyetem? Az összes molekula, amelyik a föld belsejét alkotja, talán nem égítet? Azok is a világegyetem egy rétege. Gondoljátok csak át, akkor mi ez a mozgás? Ez nem hasonló ahhoz, amit ma látnak a világegyetemben? Mindazonáltal arra léteznek más okok, hogy hirtelen gyorsabb vagy lassúbb lett. Természetesen én azt is megmondtam nektek, hogy a *Fá*-helyreigazítás dolga túlszárnyalja az időket; egyidejűleg minden dimenziót túllép. Máskülönből nem tudná megcsinálni az ember, még akkor sem, ha egy egész élet hosszán át foglalkozna ezzel.

Tanítvány: Néha olyan gondolatok bukkannak fel a fejemben, amelyekkel korábban a rossz tetteknél rendelkeztem. Úgy találom, hogy nagyon méltatlan vagyok arra, hogy Dáfát gyakoroljak.

Mester: Neked nem kellene valóban feladnod a tanulást. Az éppen egy jó dolog, ha te tudatában vagy az ilyen dolgok zavarásainak. Ez azt jelenti, te észre tudod venni, hogy az ilyen dolgok nem tartoznak hozzád. Ha megpróbálsz legyőzni és elnyomni őket, akkor már azon vagy, hogy eltávolítsd őket. Ha te nem töprengsz a fejedben, de mégis egy rossz gondolat keletkezik a fejedben, és pedig természetes módon keletkezik, akkor számodra ez egy karma általi zavarás. Nem hagy téged gyakorolni. Azt az érzést hozza létre nálad, hogy nem vagy méltó a gyakorlásra. Mert minden anyag élő; és mivel ez a karma a gondolataidban jött létre, úgy közvetlen kapcsolata van a gondolataiddal; visszatükröződik a fejedben. Így azt hiszed, hogy a te gondolataid lennének; ezek viszont nem a te gondolataid.

*Tanítvány: Mi Ausztráliából való tanulók vagyunk. Azért jöttünk Kanadába, hogy részt vegyünk a *Fá*-konferencián. Ez hibás?*

Mester: Nem. Hibás az, ha azért jött az ember, hogy megtalálja a *Fát*? A Mester amiatt aggódik, hogy nektek túl kevés időtök van a szilárd művelés számára.

Tanítvány: Ha visszapillantok némely vizsgákra, amelyeket átéltem, észreveszem, hogy csak a felszínen csináltam meg, de nem igazán a szívemből.

Mester: Ti eljuthattok erre a pontra, hogy alapvetően megváltoztatok. Ha visszapillantotok azokra a vizsgákra, amelyeket átéltetek, megtalálhatjátok a hiányosságokat; én mondom nektek, ez éppen művelés! Pontosabban megmondva, az nagyon jó, ha te észreveszed, hogy nem művelted magad elég jól, és eltöprengsz azon, hogyan juss továbbra is szorgalmasan és folyamatosan előre.

Tanítvány: Láttam, hogy különböző helységek asszisztensközpontjai a Fálun Gong emblémait ajándékozzák egymás között, és az egységes sárga gyakorlóruhát viselik. Ez sok dologra emlékeztet a kulturális forradalom idejéből.

Mester: Talán a kulturális forradalom nagyon mély benyomást tett rád. A kulturális forradalomban úgy volt, hogy jogot adtak a lázadásra. Nálunk viszont nem támogatják a lázadást; nálunk megkövetelik, hogy jószívuén bánjunk az emberekkel, és jó emberek legyünk.

Ami a ruházatot illeti, tulajdonképpen már megmondtam nekik, ha a közös tevékenységeknél nektek feltétlenül egységes ruhát kell hordanotok, akkor vegyétek fel, ha akarjátok. Mindazonáltal azt sem tudom, hol készítettek ilyen ruhákat. Látszólag különböző területeken ők saját maguk készítették ezeket. Örömben egyszerűen egy pár ruhát csináltatnak egységesen, úgymint sportruhákat. De úgy gondolom, hogy a mindennapi gyakorlásnál nem kellene viselnetek azokat. Először is, a többiek számára ez úgy tűnik, mintha egy vallásban lennének. Másodszor – ha te a gyakorlásnál ezt a ruhát viseled –, akkor azok, akik nem viselnek ilyen ruhát, de mégis meg akarják tanulni a gyakorlatokat, nem jöhetnének be. Ezért hétköznap ne vegyétek fel. Leginkább csak közös tevékenységeknél vegyétek fel abban az esetben, ha szükséges.

Tanítvány: *A tisztelt Mester azt mondta, ha te nem tudod szeretni az ellenségeidet, nem juthatsz el a beteljesüléshez. Eltelt egy év, de még mindig nem tudom teljesíteni a Mester azon követelményét, hogy megbocsássam mások önzését és képmutatását.*

Mester: Ez nincs így. Gondoljátok csak át, az emberek önzésénél és képmutatásánál az emberek azon vannak, hogy elpusztítsák magukat. Ez nem szánalmas? Ha ő önző és képmutató, és ha a tettei egyre rosszabbá válnak, akkor a megsemmisítés előtt áll. Ezzel ellentétben ti egyre jobbra válhattok; folyamatosan emelkedtek. Nem találod akkor szánalmasnak, ha látod őt? De az önzést és a képmutatást önmagában nem kellene szánalmasként érzéklni. Mindazonáltal ők nem az igazi emberek; ezért meg kellene bocsátanod nekik. Azonkívül azok, akiket az emberek ellenségként sorolnak be, az emberek ellenségei. Gondoljátok csak át, ők nem a művelők ellenségei. Nektek felül kellene múlnotok a hétköznapi embereket. Az istenségek ellenségként fogják szemlélni az embereket? Azok, akik magasabb szinteken vannak, mint a hétköznapi emberek, nem szemlélik ellenségként a hétköznapi embereket. Ezért mondom én nektek, ha te nem tudod szeretni az ellenségeidet, nem juthatsz el a beteljesüléshez. (taps) Kivéve azokat a démonokat, akik sabotálják a Dáfát.

Tanítvány: *Kína 25 tartományának és városának 48 területéről való Dáfá-tanítványok képviselik az ottani Dáfá-tanítványokat, és üdvözlik a Mestert.*

Mester: Köszönöm mindnyájatoknak! (taps)

Tanítvány: *Tizenhat ország Dáfá-tanítványai képviselik a megfelelő országokban élő Dáfá-tanítványokat, és üdvözlik a Mestert.*

Mester: Köszönöm mindnyájatoknak! (taps)

Tanítvány: *Megcsinálhatja a Mester, kérem, a Fá-magyarázat után a nagy kézmozdulatok egy sorát?*

Mester: Nagy kézmozdulatokat csinálni? Az nincs úgy, hogy nekem nem szabad csinálnom őket; megcsinálhatom őket számotokra. De úgy gondolom, hogy később nem kellene többé ilyen cédulákat benyújtatnotok más helyeken. Mert sok tanulónk számára nagyon nehéz, hogy megértse a nagy kézmozdulatok valódi tartalmát. Ne szemléljétek ezt a Mester egy bemutatójaként, különben nagyon szomorú lennének. Ha az emberek nem érthetik meg a benne rejlő nagyszerű jelentést, akkor éppenséggel nem csinálom meg. Ezért ügyelnetek kellene az ilyen dolgokra.

Jó, most megcsinálom nektek a nagy kézmozdulatok egy sorát.⁴⁹

A Mester zárszava:

A Fá-konferenciánk hamarosan a végéhez ér, mert én a befejezéséig magyarázom a Fát.

Tudom, hogy a sokéves tanulók érettebbé váltak. Ezt láttam; ennek valóban nagyon örülök. Ti a Fá szemszögéből tudjátok megérteni a Fát, és valóban művelőnek tudjátok tekinteni magatokat. Egyedül ez erőteljesen és állhatatosan stabilizálja a Dáfá formáját a világban a hétköznapi emberek között. Semmi sem sabotálhatja ezt; még villámlás és mennydörgés sem árthat neki semmit. (taps)

Ha az ember a szívében tervez valamit, semmi külső dolog sem árthat neki bármit. Természetesen hagyom, hogy az emberek jól csinálják. Ti mindannyian a művelésnél vagytok. Én láttam a tanulók állhatatos és sziklaszilárd erejéből származó hatást. De némelyek, akik jelen vannak itt, azokhoz tartoznak, akik még nem ismerik nagyon jól a Dáfát. Szintén léteznek némelyek, akik más okokból jöttek ebbe a csarnokba. De mindegy, hogy te újságíró vagy ügynök vagy-e, vagy más munkát végzel-e, úgy gondolom, hogy talán egész életedben még sohasem éltél meg ilyen dolgokat.

Azt, amit elmagyaráztam, egy hétköznapi ember sem magyarázhatja el. A hétköznapi emberek között még a legmagasabb rangú professzorok és a legjobb tudósok sem tudják ezt elmagyarázni, mivel ez mind nem az emberi tudásból fakad. Még ha át is olvasod az összes könyvet Kínából és Kínán kívülről, az ókortól napjainkig, nem találhatod meg. Ugyan létezik néhány könyv a művelésről, de a tartalom rejtve marad. Senki sem beszél az igazi titkokról; nem szolgálhatnak a művelésre. A jelenlegi emberi civilizációban alig léteznek emberek, akik valóban elmagyarázhatják az igazat a művelésről a maga teljességében. Nem arra gondolok azonban, hogy meg akarok mérközni velük; ezt sem akarom. De azt, amit mondtam neked, valóban soha többé nem tudod majd hallani! (hosszas taps)

Az emberek élete nem hosszú. Az utat emberek járják. Hogyan akarsz járni az életutadat, arról te saját magad döntesz; senki sem kényszerít másokat. A ma jelenlevők jónak találják, és mivel pontosan jónak találják, itt művelik magukat. Ezért valóban mindenkinek el kellene töprengenie, hogy minek él és kiért. Talán a sorskapcsolat éppen így múlik el; akkor ez viszont egy örökös fájdalom és egy örökös megbánás lenne, amit sohasem lehet újra jóvá tenni. Mindegy, hogy hogyan jutottál be ma ide, ez talán egy útjelző számodra, hogy megkapd a *Fát*. (taps)

Én, *Li Hongzhi* – miközben ezt a dolgot csinálom – alaposan utánagondoltam annak, hogy át kell vennem a felelősséget az emberekkel és a társadalommal szemben. Csupán akkor csinálom ezt a dolgot. Ha rossz lelkiismeretem lenne a társadalommal és az emberekkel szemben, semmi esetre sem csinálnám ezt a dolgot, és ma sem jött volna olyan sok ember azért, hogy tanulja. A gyakorlat bebizonyította, hogy nem okoztam gondokat a társadalomnak; ellenkezőleg, a tőlem és a *Dáfától* származó sok őszinte dolog feltárta a becstelenségüket. Így ők éppenséggel tenni akarnak valamit, hogy ellenem és a *Dáfá* ellen cselekedjenek. Ez nem az én hibám. Én a jó felé hagyom fordulni az embereket; ez semmi esetre sem hibás. Az sem hibás, hogy hagyjam az embereket, hogy még jobban csinálják. De éppen azért, mivel a tanulóim és én egyszerűen teljesen őszintén cselekszünk, mindannyian, akik becstelenség vagy nem eléggé őszinték, belsőleg kiegyensúlyozatlannak érzik magukat.

Azt mondtam, hogy nagyon nehéz egy embert rávenni arra, hogy jó ember legyen! Nincs úgy, hogy egy ember egyszerűen meg fog változni a felszínen; mert egy ember csak akkor változhat meg, ha valóban megérintik a szívét. És ezt a változást sohasem csinálhatja újra vissza bármilyen erő (taps). Azt is láttam, hogy az embereknek buddha-természetük van. Mindegy, hogy milyen romlott az emberi társadalom, az embereknek jószágos gondolataik vannak. Ezért csinálom ezt a dolgot.

A gyakorlat bebizonyította, hogy elértem ezt. Láttam, hogy a *Dáfá*-tanítványok ma szorgalmasan és kitartóan haladnak előre a *Fában*, és folyamatosan emelik a szintjüket. Ez a legörvendetesebb dolog számomra. Ami azt illeti, hogy a társadalom hogyan tekint rám; úgy gondolom, hogy ameddig én és a *Dáfá* az őszinte utat járjuk, és a tanulóim jól csinálják – mindegy, hogy milyen sok előítélet létezik –, úgy azt gondolom, hogy mindezt ki lehet takarítani. (taps) Mindannyian, akik nem értenek meg bennünket és támadnak, ugyanazokat a szavakat mondják: „Hát ti jól csináljátok? Ez lehetetlen.” Vagyis nem hiszik, hogy az emberiségnél még létezhetnek jó emberek. Akkor csináljuk jól, és mutassuk meg nekik!! (taps)

Úgy gondolom, hogy a fő ok arra, hogy némely emberek, akik nem ismerik az igaz körülményeket, miért cselekszenek ellenünk, abban rejlik, hogy nem ismernek eléggé jól bennünket. Mi adhatunk nekik lehetőségeket – mindegy, hogy milyen úton és módon –, hogy megismerjenek és megértsenek minket. Legyen az egy normális út, amelyen jöttél, legyen az egy abnormális út – mi teljesen nyitva hagyjuk az ajtót. Mindegy, hogy mit akarsz tudni, tudassuk vele; mindegy, hogy mit akarsz látni, hagyjuk őt látni. Ha meg akarsz tudni valamit, nyugodtan jöhetsz és kiokosodhatsz, ameddig nem akarsz szándékosan szabotálni. Ha itt valóban léteznének problémák, akkor semmi esetre sem létezne itt nálunk egy tiszta föld. Merem hagyni, hogy így csináljuk; merem hagyni, hogy így csináljátok. Ez azt jelenti, hogy mi elérhetjük ezt. Itt nálunk valóban egy tiszta föld van!! (taps)

Mi nem vagyunk vallás és még kevésbé szekta. A tanulók egyszerűen csak művelik magukat. Azok is, akik nem juthatnak el a beteljesüléshez, jó emberré válnak a hétköznapi emberek társadalmában. Ilyen sok ember gyakorol hatást a társadalomban. Mindegy, hogy melyik országban, ez mindegyik ország számára előnyös. Ez szilárd módon stabilizálhatja a társadalmat, és az emberszívet a jó felé fordíthatja. Úgy gondolom, hogy a

jövőben minden ország szívesen fogja látni. Nekem és a tanulóknak természetesen nem áll szándékunkban, hogy a hétköznapi emberek társadalmáért tegyünk valamit. Én, *Li Hongzhi*, már régen megmondtam, hogy nem szándékozom a hétköznapi emberek társadalmáért tenni valamit. De annak, amit teszek, előnyösnek kell lennie a hétköznapi emberek társadalma számára. Nem szándékozom a hétköznapi emberek társadalmáért tenni valamit; én pusztán ezekért a művelőkért szeretném átvenni a felelősséget. Természetesen még több ember fogja tanulni a *Dáfát*. Az a hatás, amit a társadalomban céloznak meg, biztosan előnyös a társadalom számára. Egy nagyon nagy mezőt és egy nagyon nagy embertömeget fognak alkotni. Oda fognak hatni, hogy az egész társadalom erkölce újra megemelkedik (taps).

Sok újságíró és sok ember zavarban van: „Miért jön olyan sok ember, hogy tanulja ezt a *Fát*?” Ti, akik ma jelen vagytok, talán már láttátok. Miért? Mert itt az őszinte utat járjuk az emberekkel; azonkívül ők valóban jó emberek lesznek. Itt nem létezik semmi zavaros dolog, mint a társadalomban; itt minden becsstelen dolgot kitisztítunk. Az ember olyan emberré válik, aki előnyös mások számára és a társadalom számára, és végül egy olyanná, aki eléri a beteljesülés mércéjét. Nálunk itt nem vesznek el pénzt. Nem veszik rá az embert arra, hogy rosszat tegyen. Nem avatkoznak bele a politikába. Ezért létezik ilyen sok ember nálunk. Azok, akik már nem hiszik, hogy az emberiségnél még léteznek jó emberek, ezt mind alábecsülték!! (taps)

Nem szeretnék személyesen csinálni propagandát magam számára. Ezért találkozom olyan keveset a médiával, mint lehetséges. Azok számára, akik nem ismernek bennünket, és interjúkat akarnak készíteni, sok tanuló létezik itt, aki elmesélheti ezt nektek. Ha te feltétlenül fel akarsz keresni engem, de túl kevésbé ismered a *Fánkat*, és meg akarsz kérdezni engem, mi a *Fálun Gong*, akkor fogadni sem foglak téged. Először elolvashatod egyszer a könyveimet, és először ismerd meg ezeket az embereket nálunk, aztán foglak csupán fogadni téged (taps).

Mi mindannyian tudjuk, hogy ezt a dolgot nem lehet alaposan elmagyarázni egypár szóval. Ez nem a hétköznapi emberek között levő dolog, ezért azok az újságírók, akik nem értenek meg bennünket, kitéphetik a szavakat az összefüggésből, és a saját nézeteik szerint mutathatják be, képzelődhetnek és kommentálhatnak. Azt szeretném, hogy ilyesmi ne történjen meg újra; mert ők mindannyian azon vannak, hogy jó emberekké váljanak. Ti viszont azt mondjátok, hogy ők szektánsok⁵⁰ volnának. Ez egyszerűen túl igazságtalan; ez nagyon megsebzti a szívüket. (taps) A tudósításaitok egyszerűen túl messze távol vannak a tényektől. Itt nem szeretnék túl sokat beszélni erről. Remélem, hogy a *Dáfá*-tanítványaim olyan gyorsan, mint lehetséges, folyamatosan haladnak előre, és olyan korán, mint lehetséges, eljutnak a beteljesüléshez. (hosszas taps)

Köszönöm nektek!

Szójegyzék

Amitábha	szanszkrit, egy buddha neve, a Szukhávati világ irányítója
Dáfá	nagy <i>Fá</i> , a nagy kozmikus Törvény
Dao	– Út – taoizmus – a legfőbb igazság, amelyről a taoista rendszerben beszélnek – <i>dao</i> , egy ember, aki a taoista rendszerben elérte a <i>Daót</i>
Fá	Törvény, a kozmikus Törvény
Fálun	a <i>Fá</i> kereke, egy intelligens lény, a <i>Fálun Dáfá</i> jelképe
Karma	szanszkrit, egyfajta fekete anyag egy másik dimenzióban
Kasaja	szanszkrit, a buddhisták ruhája, öltözete (lepel) – Kasaja – Wikipédia
Qigong	egy modern kifejezés a hagyományos művelésre
Reinkarnáció	az újraszületés, amiről a buddhista rendszerben beszélnek
Tathágata	szanszkrit, egy gyümölcshelyzet a buddhista rendszerben
Zhen, Shan, Ren	Őszinteség, Könyörületesség, Elnézés Igazságosság, Jószívűség, Tolerancia

A szövegben szereplő kínai szavak átírása. A különböző átírások nem tükrözik vissza híven a kiejtést.

pinyin	népszerű magyar	Wade-Giles (angol)
chan	csan	ch'an
Dafa	Tafa	Tafa
Dao	Tao	Tao
dao	tao	tao
Fa	Fa	Fa
Falun	Falun	Falun
Falun Dafa	Falun Tafa	Falun Tafa
Falun Gong	Falun Kung	Falun Kung
gong	kung	kung
Hong Yin	Hung Jin	Hung Yin
jingwen	csingven	chingwên
Li Hongzhi	Li Hungcse	Li Hungchih
Lunyu	Lunjü	Lunyü
maoyou	maoju	maoyu
qigong	csikung	ch'ikung
Tai	Taj	T'ai
xuanguan	hszüankuan	hsüankuan
Zhen, Shan, Ren	Csen, San, Zsen	Chên, Shan, Jên
Zhuan Falun	Csuan Falun	Chuan Falun
ziwu	cevu	tzûwu, tzewu

A német fordítás elkészült:		Utolsó – német – módosítás:	2022. 08.
A magyar fordítás elkészült:	2010. 09. 16.	Utolsó – magyar – módosítás:	2025. 02. 09.

A fordítás az alábbi német változat alapján készült:

Fa-Erklärung auf der Fa-Konferenz in Kanada

https://de.falundafa.org/buecher_online/other/Kanada_1999.html

Fa-Erklärung auf der Fa-Konferenz in Kanada

Megjegyzés: Ennek a konferenciának a mélyebb megértéséhez ajánlott elolvasni előbb a *Falun Gong* és a *Zhuán Fálun* című könyveket, amelyek innen ingyenesen letölthetők:

<http://hu.falundafa.org/falun-dafa-books.html>

Fordítók megjegyzése: Lehetséges, hogy idővel változtatásokat hajtunk végre a fordításon a minél jobb szövegűség és érthetőség érdekében.

Megjegyzések:

- A kínai szavak esetében a *pinyin* átírás van használva, néhány már meghonosult szó kivételével.
- A buddha szó jelentése: megvilágosult. Ezért kis kezdőbetűvel kell írni. Csak ha Sákjamuni vagy egy másik buddha szinonimájaként van használva, akkor írandó nagy kezdőbetűvel.
- A *Dáfá*, *Fá*, *Fálun*, *Fofá*, *Zhuán* szavak ékezettel vannak ellátva a helyes kiejtés érdekében.

- ¹ *Hong Yin* – egy versgyűjtemény: Itt olvasható: [Hong Yin](#) – PDF: [HONG YIN I](#) (megjegyzés: ebben a magyar változatban nincsenek illusztrációk). A kínai változat: [洪吟](#). Az angol változat: [HONG YIN](#). (ezekben láthatók az illusztrációk)
- ² *xuanguan* – rejtélyes szoros
- ³ jó – az angol változat fordítása: hála
- ⁴ rendetlenkedni – az angol változat fordítása: gondatlannak lenni
- ⁵ meleg szíve – az angol változat fordítása: vágya
- ⁶ meleg szíve – az angol változat fordítása: lelkesedése
- ⁷ *Zhuán Fálun*ban – ebben a könyvben erre a mondatra utalhat: „mert természetfeletti képességeket akar; mert technikai fogásokhoz és kis trükkökhöz kötődik;” (*Zhuán Fálun* - 6. előadás - A saját szív démonokat szül, [PDF](#) 253. oldal). Természetesen több helyen is szó van a természetfeletti képességekről.
- ⁸ *Hong Yin*ben – erről a versorról van szó: „Gongneng, kis technika,” az „Ortodox iskolát keresni” című versből (13.), amely a *Hong Yin* verseskötetben található ([PDF](#) 20. oldal)
- ⁹ „a természetfeletti képességek kis technikák” – pontos idézet az „Ortodox iskolát keresni” című versből (13.), amely a *Hong Yin* verseskötetben található ([PDF](#) 20. oldal). Az ottani fordítás a következő: „Gongneng, kis technika,”
- ¹⁰ csinálnék náluk – az angol változat fordítása: csinálnék, hogy segítsék nekik
- ¹¹ már elmagyaráztam – a Mester több konferencián beszélt erről: [Fá-magyarázat az európai Fá-konferencián](#) ([PDF](#) 13-14. oldal), [Fá-magyarázat az asszisztensek changchuni Fá-konferenciáján](#) ([PDF](#) 8. oldal), [Fá-magyarázat a szingapúri Fá-konferencián](#) ([PDF](#) 4. oldal), [Fá-magyarázat a svájci Fá-konferencián](#) ([PDF](#) 35-36. oldal)
- ¹² ingert – az angol változat fordítása: izgalmat
- ¹³ akiknek azokat a dolgaikat, amik bennük vannak – az angol változat fordítása: akiknek a velük született anyagaikat
- ¹⁴ Egyszer megneveztem egy példát – a Mester több konferencián is megemlítette ezt a példát: [Fá-magyarázat az első észak-amerikai Fá-konferencián](#) ([PDF](#) 1. oldal), [Fá-magyarázat a svájci Fá-konferencián](#) ([PDF](#) 21. oldal), [Fá-magyarázat az új-zélandi Fá-konferencián](#) ([PDF](#) 10. oldal)
- ¹⁵ megváltandó – az angol változat fordítása: megmentők
- ¹⁶ tanítványom – a kínai szövegben tanuló (xuéyuán) szerepel
- ¹⁷ az egyik *Fá*-konferencián – a következő konferenciáról van szó: [A Fá-magyarázat az ausztráliai Fá-konferencián](#) ([PDF](#))
- ¹⁸ a következőt – a történet az előbb említett konferenciában szerepel: [A Fá-magyarázat az ausztráliai Fá-konferencián](#) ([PDF](#) 5-6. oldal). Először a *Zhuán Fálun*ban mondta el a Mester: *Zhuán Fálun* - 6. előadás - A szívnek igaznak kell lennie ([PDF](#) 263. oldal)
- ¹⁹ templomba – templom – kínaiul: jiàotáng (教堂), németül: Kirche
- ²⁰ templomba – templom – kínaiul: simiào (寺庙), németül: Tempel
- ²¹ az ausztráliai *Fá*-konferencián – itt olvasható: [A Fá-magyarázat az ausztráliai Fá-konferencián](#) ([PDF](#) 26. oldal)
- ²² példa – a megnevezett példa itt található: [Fá-magyarázat a svájci Fá-konferencián](#) ([PDF](#) 40. oldal)
- ²³ hogy el tudod-e engedni az úgynevezett boldogságot is, aminek az elvesztése aggaszt – az angol változat fordítása: hogy el tudod-e engedni a félelmet, hogy elveszítetted az úgynevezett boldogságot
- ²⁴ hogy a jövőben ő ilyen és olyan legyen – az angol változat fordítása: hogy ilyen és olyan jövője legyen
- ²⁵ Ez nem cserélhető be pénzéért. – az angol változat fordítása: Ez nem vehető meg pénzzel.
- ²⁶ és a világegyetemben helyreigazítják a *Fát* – az angol változat fordítása: és a *Fá* helyreigazította a világegyetemet
- ²⁷ „A sárga császár belső alkímiaja” – A Sárga Császár belső könyvei (*Huangdi Neijing*): [A Sárga Császár belső könyvei – Wikipédia](#)
- ²⁸ mint egy piramis – az angol, illetve kínai változat fordítása: mint egy rakás arhát
- ²⁹ felhagyok a gyakorlatmozdulatokkal – az angol változat fordítása: a mozgás megáll
- ³⁰ ultraanyagról – az előző fordításokban: szuperanyag. A következő konferenciákban beszélt róla a Mester: [Fá-magyarázat a svájci Fá-konferencián](#) ([PDF](#) 3. oldal), [Fá-magyarázat az USA nyugati partján megrendezett Fá-konferencián](#) ([PDF](#) 30. oldal)
- ³¹ Amikor Svájcban magyaráztam a *Fát*, leírtam ezt a világegyetemet. – [Fá-magyarázat a svájci Fá-konferencián](#) ([PDF](#) 1-5. oldal)
- ³² A kaliforniai *Fá*-konferencián – [Fá-magyarázat az USA nyugati partján megrendezett Fá-konferencián](#) ([PDF](#) 29. oldal)
- ³³ Négy Nagy: Az ősi Indiában úgy gondolták, hogy az univerzum földből, vízből, tűzből és szélből keletkezett. A buddhizmusban ezt a négy elemet Négy Nagynak nevezik.
- ³⁴ amelyik megmutatja a *Dáfát* – az angol változat fordítása: amelyik a *Dáfá* megnyilatkozása
- ³⁵ Az itt említett dolgokról a következő konferencián beszélt a Mester: [Fá-magyarázat a svájci Fá-konferencián](#) ([PDF](#) 23-24. oldal)
- ³⁶ a tudomány egy vallás – a Mester a következő konferenciákon beszélt erről: [Fá-magyarázat az európai Fá-konferencián](#) – ([PDF](#) 9-11. oldal, 28-30. oldal), [Fá-magyarázat a svájci Fá-konferencián](#) ([PDF](#) 25-26. oldal)
- ³⁷ püspökök – az angol változat fordítása: alapítók
- ³⁸ iskolaigazgató – az angol változat fordítása: egyetemi elnök (rektor)
- ³⁹ okleveles – az angol változat fordítása: mesterfokozattal rendelkező
- ⁴⁰ Ez az anyagi dolgon keresztüli katasztrófa. – az angol változat fordítása: Ez az anyagi területen okozott katasztrófa.
- ⁴¹ És ami a szellemi dolgot illeti – az angol változat fordítása: A spirituális területen
- ⁴² Ez ad – az angol változat fordítása: Ők adnak
- ⁴³ ez találtat fel – az angol változat fordítása: ők találtatnak fel
- ⁴⁴ Ez kezdte el, hogy szisztematikusan elfoglalja az emberiséget. – az angol változat fordítása: Ők szisztematikusan módon elkezdtek felváltani az emberiséget.
- ⁴⁵ [Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I](#) – PDF: [Esszenciális dolgok további előrelépésekhez I](#) – 1995 januárja és 1999 márciusa között írt cikkek egy gyűjteménye.

⁴⁶ *Hong Yin* – egy versgyűjtemény: Itt olvasható: [Hong Yin](#) – PDF: [HONG YIN I](#)

⁴⁷ *ziwu* égi kör – meridián égi kör

⁴⁸ mihelyt a *ziwu* égi kör ebben a formában fel van nyitva, bólintgatni fog az ember. Ha az ellenkező irányba forog, a fej állandóan hátra fog hajolni. Ez olyan erős, hogy a fej bólint. – az angol változat fordítása: amíg a meridián égi kör formája nyitva van, az ember bólogatni fog. Ha az energiacsatorna hátrafelé forog, az ember feje hátradől. Amikor az energiacsatorna előre forog, az ember feje bólint. Ha hátraforog, a fej hátradől. Az energiaáramlás bólintásra készíti a fejet.

⁴⁹ Jó, most megcsinálom nektek a nagy kézmozdulatok egy sorát. – A szingapúri *Fá*-konferencia végén teljesített a Mester egy hasonló kérést: [Fá-magyarázat a szingapúri Fá-konferencián](#) (PDF 32. oldal)

⁵⁰ szektánsok – az angol változat fordítása: gonoszak